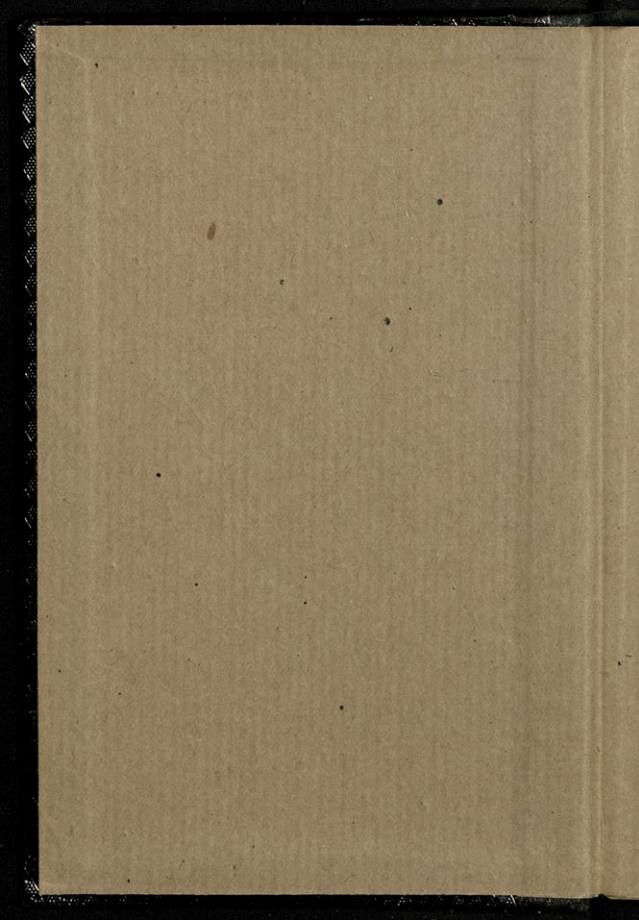

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

111131

Pravila in štatuti

društva

Marijinih otrok.

Prvi del:

Štatuti, čednosti, molitve in pobožnosti.

V Ljubljani 1893.

Založba Marijinih otrok. — Tisk J. Blasnikov.

111131

Z dovoljenjem visokočastitega knezoškofijstva Ljubljanskega dne 4. aprila 1893 št. 646.

Dr. Henrik Pauker.

N 257/1953

111131

I. Poglavje.

Začetek in namen društva.

Društvo Marijinih otrok se je pričelo s svetinjo brezmadežnega spočetja ob enem. — V kapelici glavne naselitve (maison-mére) hčerá krščanske ljubezni sv. Vincencija Pavljanskega v Parizu je bila naznanjena „čudodelna svetinja“ — ondi je bil naznanjen tudi začetek „društva Marijinih otrok.“ — Leta 1830 je brezmadežna Devica po sestri Katarini (Labouré) prerokovaje besedo izustila, ki je pobožnemu misijonarju Aladel-u vedno v srcu donela — njemu so bile znane tudi razodenja ozir svetinje. — „Sveta Devica hoče, da ustanovite društvo, katerega vodja bode te vi; sestavljeno bo iz Marijinih otrok; sveta Devica bo društvu in vam obilne milosti izprosila — odpustki se bodo podelili.“ Tako označuje Marijino prerokovanje društvo, kate-

rega udje so mlade dekleta iz ljudstva — v sredi med težavami življenja, izpostavljene vsem nevarnostim svetá. Te imajo biti njena blagoslovljena družina, katerih nedolžnost bo varovala, katerih priproste čednosti bo vne-mala — one pa naj bi njej darovale ljubezen, hvalo, in vse druge njenem srcu dopadljive dobre dela.

Gospod Aladel je čakal priložnosti, o kateri mu bo Božja previdnost k temu delu primerne pripomočke naklonila — govoril je večkrat otrokom in mladini o Marijini dobrotljivosti ter omenil, kako srečni so, ki pod Marijino brambo živijo. Tako se je vnel v nedolžnih srcih sv. ogenj, katerega je še gnada Božja podžigala; in tako so se ustanovile družbice le za poskušnjo narprej v naselitvah hčera krščanske ljubezni, v katerih je misijonar deloval. — Viditi, kako nedolžni otroci Marijo častijo, so hrepenele tudi unanje dekleta te sreče se vdeležiti. Gosp. Aladel, vodja teh družbic, je spisal med tem knjižico, v kateri je objavil pravila, pravice in dolžnosti Marijinih otrok. Čudodelna svetinja na sinjem traku pa je znamka Marijinih otrok.

O priložnosti svojega potovanja v Rim je zadobil gospod Etienne, general-superior misijonske družbe sv. Vincencija Pavljanskega in družbe hčera krščanske ljubezni od sv. očeta Pija IX. potrjenje društva 20. junija 1847 in pooblastenje za se in svoje naslednike, da smejo v šolah, ki so hčeram krščanske lju-

bezni izročene in v njih delalnicah družbe z naslovom: „brezmadežnega spočetja blažene Device“ ustanavljati; sv. oče so novemu društvu naklonili tudi vse tiste odpustke, kateri so Marijinim družbam v Rimu podeljeni. — Tri leta pozneje so se te pravice prenesle tudi na deške zavode, ki so pod vodstvom hčera krščanske ljubezni in na vse vzgojence, ki se v misijonski družbi pod vodstvom misijonarjev sv. Vincencija Pavljanškega vzgojujejo. Z dopisom z dné 19. septembra 1876 so na prošnjo višjega prednika E. Boré-ja sv. oče Pij IX. dovolili, da se smejo v društvo tudi taki sprejemati, ki ne obiskujejo šol hčera krščanske ljubezni; tako pa je društvo **vsem** deviškim otrokom odprto in „Kraljica devic“ **vse** kliče: „Pri meni so bogastva in zakladi vseh gnad, da jih delim onim, ki me ljubijo.“

Kjerkoli je novo društvo vpeljana in se prav vodi — povsod oživi med mladino očividna pobožnost. Že ta sv. želja: „Pod Marijino brambo živeti — Mariji služiti — Mariji zvesta ostati — marsikatero priprosto delavko naklanja k junaški čednosti; to sv. hrepenenje daje „Marijinim otrokom“ srčnost, da narhujše zapeljivosti premagajo, vzlasti pa, da one dandanes tolikanj prezirane dolžnosti — otroške ljubezni in krščanskega zatajevanja zvesto spolnujejo. Zato pa je sveta dolžnost Marijinih otrok, da se Marijinih praznikov vdeležujejo — njej hvalo pojejo, k društvenemu zbo-

rovanju hodijo, da slišijo ondi o svoji blaženi materi govoriti in se v gorečnosti prenovijo.

Spodbudno je življenje Marijinih otrok, pa še lepša je njih smrt. — Marsikatera deklica mora v narlepših letih umreti, pa pod brambo **svetinje na sinjem traku** — se ne boji ne smrti ne pekla, — mirno v Gospodu zaspi.

Povsod pa Marijini otroci vidijo, kako besede sv. pisma ravno brezmadežni Devici veljajo: „Blagor duši, ki me posluša in vsaki dan pri mojih vratih čuva — ondi bo našla življenje in doseže zveličanje v Gospodu.“

Društvo Marijinih otrok namerava blaženo Devico častiti v njenem brezmadežnem spočetju — vzlasti pa, da družbeniki njeno čednostno življenje posnemajo. — To društvo mora biti vso zemljo obsegajoč, svetel venec deviških otrok, ki si s sveto radostjo prizadevajo posnemati brezmadežno Devico vzlasti v čistosti, ponižnosti, pokorščini in ljubezni; da vse ljubijo, kar ona ljubi, se vsega ogibajo, posebno pri očitnih zabavah, česar se je ona ogibala. Stalni sad društva je deviško življenje, življenje nedolžnosti in čednosti — polno miru in svetega veselja; v veselje nebesam, v dopadenje Bogu in kot gotova zastava, da bo bodoči poklic ali stan tudi popolnoma po namenu Božje previdnosti in od Božjega blagoslova spremljan. — Poveljevati prečisto Devico v prednostih in milostih njenega brezmadežnega spo-

četja — posvetiti družbenike, sodelovati, da se tudi drugi posvetijo — to je namen društva Marijinih otrok.

II. Poglavje.

Po besedah blažene Device naj bi bilo društvo vso zemljo obsegajoč svetel venec deviških otrok; ker je pa pri vsakem podjetji edinosti treba, se je treba pri upeljavi društva povsod enacih pravil držati. Naj se toraj gleda na to:

1. da se vsprejemajo v društvo le otroci, ki so ga želeli in že večkrat za to prosili — in katerih odkritosrčnost se je že nekaj časa poskušala, ker ustanova društva je posebna milost.

2. da se vpraša gospod župnik ali spovednik zavoda ali kakšen drugi za zavod potrjen duhoven, pod katerega nadzorstvom ima sestra prednica društvo voditi, je-li pri volji, da se upelje.

3. sestra prednica naj se obrne do svojih viših, ki si od generala misijonarjev v Parizu izprosijo društveni diplom, da se društvo cerkveno ustanoviti in vseh od Papeža podeljenih odpustkov in milosti vdeležiti zamore.

4. Društveni diplom se mora vis. častitemu škofu predložiti.

5. Še le zdaj se smejo udje v društvo sprejemati. Tu je pomniti:

- a) da prve ude prednica sama izvoli po svoji previdnosti in modrosti, in da izmed najpobožnejših in izglednih otrok le malo število izbere, ki naj bojo jedro društva.
- b) da se društvo trdno utemelji, je sploh bolje, ako se prvi udje sprejmejo z naslovom „prosečih“ (hrepenečih) — tako se ložej njih zvestoba in stanovitnost 4 ali 8 tednov poskuša. V posebnih slučajih pa se jim sme že koj v začetku ime: „Marijini otroci“ dati — ali takrat je treba še večje previdnosti in strogosti pri volitvi prvih udov.

6. Organizacija društva se prične s tem, da se prvim udom, — dasi ravno se ne imenujejo „Marijini otroci“ — postavijo predsednica, namestnica in svetovalka. Volijo se po skrivnem glasovanju z večino glasov — tako, kakor bo rečeno v poglavji o volitvah.

7. Sestra prednica in te tri izvoljene so provizorični svèt (conseil.) — Nja dolžnost pa je, da po dokončani poskušnji izmed prosečih (hrepenečih) tiste določijo, ki zaslužijo ime „Marijinih otrok.“ Otroci, ki od provizoričnega sveta niso dobili nobenega glasov, ostanejo med prosečimi do prihodnjega vsprejema. Provizorični svet ima tudi pravico otroke, ki se na novo oglasijo, med proseče ali hrepeneče vsprejemati.

8. Za vsprejemanje Marijinih otrok naj bo dan določen in naj se vrši vse tako, kakor bo v poglavji o vsprejemanju povedano. — *Je otrok veliko število, se vprašanje stavijo le na enega, ta odgovarja tudi v imenu vseh in moli „darovanje“ (Weihe-Akt) v imenu vseh. — Za tem naj se volijo svetovalke (udje svèta), kakor bo povedano v poglavji o volitvah. — Če društvo ne šteje več kakor 10 otrok, se izvoli le ena namestnica in ena svetovalka; se je društvo pomnožilo, se sme tudi število udov svèta pomnožiti.

III. Poglavje.

Štatuti.

1. Društvo Marijinih otrok z naslovom: „Društvo brezmadežnega spočetja blažene Device“ se sme v vsaki naselitvi hčerij krščanske ljubezni ustanoviti. Ustanoviti ga zamore z dovoljenjem dotičnega škofijstva višji prednik dveh družin sv. Vincencija Pavljanskega. (Glej pooblastilo papeževo: 20. junija 1847, 19. junija 1850, 19. sept. 1876.)

2. Po besedah papeževega pooblastila je to društvo postavljeno pod brambo blažene, brezmadežne Device, in obhaja svoj glavni praznik ta dan, ko cerkev obhaja skrivnost brezmadežnega spočetja.

* Vprašanja se stavijo tudi v množini, kakor bolj kaže.

3. Posebni namen društva je: Častiti in poveličevati blaženo Devico v njenem brezmadežnem spočetju, kakor tudi pospeševati to častenje s posnemanjem njenih čednosti, vzlasti njene čistosti, njene ponižnosti, njene pokorščine in njene ljubezni — da se tudi drugi, ki izgledno življenje Marijinih otrok vidijo, posvetijo.

4. Da udje svoj dvojni namen dosežejo, namreč svoje posvečenje in posvečenje drugih, imajo vse dobrote, kakor jih druga društva imajo in dragi zaklad mnogobrojnih odpustkov, s katerim so od sv. Očeta obdarovani. Odpustki pa so ravno tisti, ki so podeljeni društvu z naslovom: Prima-Primaria v Rimskem kolegiji za odgojence Jezusovega reda.

5. Društvo ima svoj sedež v tisti naselitvi hčerij krščanske ljubezni, v kateri se je ustanovilo, ondi ima tudi svoja zborovanja.

6. Vse neomožene osebe, ki se hočejo društvu pridružiti, se sprejemajo s pogoji, ki so spodaj navedeni — in dobijo za znamko svetinjo brezmadežnega spočetja, ki se tudi čudodelna svetinja imenuje.

7. Udje, ki so v zakon stopili, so še vedno v zvezi z društvom, pa le tako, da se samo vseh odpustkov vdeležijo, ako predpisane pogoje spolnejo.

8. V enem kraju se smejo razni oddelki društva — vsak za se — ustanoviti, kakor bolj kaže za razne stanove, iz katerih so udje. V tem slučaju pa mora vsak oddelek

svoje svetovalke imeti, ki so pod vodstvom istega vodje in iste prednice.

9. Društvo pod nadzorstvom duhovna, ki je nja vodja, vodi sestra prednica svojega zavoda.

10. Prednico podpira svèt, katerega udje se volijo iz udov društva, njih posel in dolžnosti so spodaj zaznamovane.

11. Vodja društva je župnik ali duhovni oskrbnik zavoda, ki se pa sme dati nadomestovati od drugega v tisti škofiji potrjenega duhovna.

Društvo obstoji:

- a) iz Marijinih otrok, ki so v društvo sprejeti.
- b) iz prosečih ali hrepenečih (aspirantes), ki se morajo še le poskušati, preden se Marijinim otrokom pridružijo. — Nobeden otrok se ne sme sprejeti ne med proseče ne med Marijine otroke, ako nima vseh tistih lastnosti, ki so v poglavji o sprejemanji navedeni.

Imena Marijinih otrok naj se vpisujejo v zapisnik in po tej vrsti, kakor so bili sprejeti; ta zapisnik pa naj visi v družbini kapelici ali v prostorih, kjer ima društvo svoja zborovanja.

V drugi, nekoliko bolj priprosti zapisnik naj se vpisujejo imena prosečih ali hrepenečih, pa tudi ta zapisnik naj bo vsem na ogled.

IV. Poglavje.

Pravice in dolžnosti Marijinih otrok.

I. Pravice.

A. Udje, ki so Marijini otroci, imajo pravico:

- a) svetinjo brezmadežnega spočetja na sinjem traku nositi, pa ne zunaj družbinih prostorov, ker se je bati, da bi se podoba svete Matere Božje onečastenju ne izpostavila.
- b) njih imena se vpišejo na tablo in v družbini zapisnik.
- c) se vdeležujejo vseh odpustkov, ki so društvu naklonjeni.
- d) se smejo vsakega zborovanja in vseh družbinih praznikov vdeleževati.
- e) imajo pravico voliti pri dotičnih volitvah.

B. Udje, ki so še med prosečimi, (aspirantes) imajo pravico:

- a) svetinjo brezmadežnega spočetja nositi, a manjšo in na zelenem traku.
- b) njih imena se vpišejo na tablo in v družbini zapisnik, pa z manjšimi črkami, in ne na tistem mestu, kakor imena Marijinih otrok; narbolje je, ako imajo proseči svojo posebno tablo.
- c) smejo se udeleževati družbinih praznikov in tistih volitev, ki niso izključno le Marijinim otrokom odmenjene.

II. Dolžnosti.

Častenje in povelečevanje blažene Device o njenem brezmadežnem spočetju naj bo vsem udom presrčna želja in edino hrepenenje; zato si pa naj prizadevajo njene čednosti posnemati in njeno čast pospeševati. Prva naloga toraj je, da udje skrbijo za svoje lastno izveličanje s tem, da zvesto spolnujejo dolžnosti krščanskega življenja in natančno storijo vse, kar njih stan zahteva. Po takem je njih dolžnost tudi, da z lepim izgledom in svojo molitvijo druge Bogu pridobijo.

Da dosežejo ta dvojni namen, se morajo prizadevati:

1. da se vadijo in privadijo tistih 4 čednosti, ki so duh celega društva t. j. čistosti, ponižnosti, pokorščine in ljubezni.

2. da se vdeležujejo vseh družbinih shodov in sicer s svetinjo na traku. Komur se ni mogoče vdeležiti, se mora dati izgovoriti pri prednici in vzrok naznaniti, zakaj da ne pride.

3. da se zvesto držijo vseh pravil in pobožnih običajev, ki so v družbini knjigi navedeni.

4. da vsak dan saj en odstavek sv. rožnega venca obmolijo z zdihljejem: „o Marija brez madeža izvirnega greha spočeta, prosi za nas, ki k tebi pribežimo“ in molitvijo: Spomni se...

5. da vsako nedeljo in praznik skupno molijo v družbini kapelici ali v družbinih prostorih male dnevnicke k časti brezmadežnega spočetja.

6. da sv. Zakramente pogosto prejemajo in s čistim življenjem sv. obhajila vredni postanejo. Ako mogoče, naj vsak mesec eno sv. obhajilo za napredek društva, eno pa za umrle ude darujejo.

7. da bolane in take družbenike obiskujejo, ki so v revščini ter poskrbijo, da jim nič potrebnega ne manjka, ne na duši ne na telesu.

8. da se sprevodov umrlih družbenikov vdeležijo — kolikor je mogoče — za-nje molijo, in na njih namen sv. obhajilo prejmejo.

9. Društvo naj preskrbi vsako leto eno sv. mašo v osmini svojega glavnega praznika za žive družbenike — eno pa v osmini vernih duš za umrle ude.

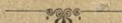
10. Bolani družbeniki naj se priporočijo društvu v molitev — pri nedeljskih shodih pa se naj za-nje navadne molitve opravijo.

11. Po smrti družbenika naj se opravi sv. maša za pokoj njegove duše — in pri naslednjem shodu naj se zanj skupno moli: „De profundis.“

12. Prvo nedeljo vsacega meseca — in če ni mogoče — kako drugo nedeljo, obhaja društvo skupno mesečne duhovne vaje; pri tej priložnosti se moli: „Ave maris stella“

(„Zdrava morska zvezda“) in se ponovi posvečenje blaženi Devici, da se mesec že v začetku blaženi Devici posveti.

13. Vsako leto imajo udje društva letne duhovne vaje in pri tej priložnosti naj pregledajo saj svoje glavne pregreške preteklega leta in naj opravijo obletno spoved.

V. Poglavje.

O vsprejemu v društvo.

Ker je to društvo, rekel bi, kakor venec deviških otrok okoli brezmadežne Device, nje čast, veselje in krona na zemlji, zato je pri vsprejemanju udov treba velike previdnosti, in le pobožne in čednostne duše se smejo v ta venec jemati. Predenj se v društvo sprejmejo, morajo udje dve stopnji prekoračiti ali v dveh razredih se poskusiti.

I. V prvem razredu ali na prvi stopnji so, ki so se še le oglasili; to so otroci, ki želijo se društvu pridružiti, pa še ne vejo, kaj je, in kaj namerava, katerih tudi društvo ne pozna. Ti ne smejo k volitvam hoditi, navadnih shodov pa se smejo vdeleževati, ako

1. so 15. leto dosegli.

2. ako se nič slabega o njih ne ve, kar bi utegnilo drugim v nevarnost služiti.

3. ako je upati, da bodo pozneje pobožni in vzgledni udje.

4. ako so svojo željo v društvo stopiti, tudi izjavili.

II. Na drugi stopnji ali v drugem razredu so proseči ali hrepeneči (aspirantes) to so otroci, ki se še le poskušajo, je-li imajo potrebne lastnosti za društvo. Da se otroci med proseče sprejeti smejo, je treba,

1. da so dosegli 15 leto in da so prvo sv. obhajilo opravili;

2. da so se pred 3 meseci oglasili in 3 mesece na prvi stopnji za poskušnjo bili. Med proseče se pa tudi sprejmejo otroci, ki so vodji ali prednici znani, dasi niso na prvi stopnji se zadrževali.

3. da spolnujejo Božje in cerkvene zapovedi, vzlasti pa, da posvečujejo nedelje in praznike.

4. da obljubijo ogibati se nevarnih tovaršij in prepovedanih knjig, priprosto in skromno se nositi in ne potegniti s krivimi nauki tega sveta.

5. da si prizadevajo za resnično, korenito pobožnost vzlasti za goreče častenje brezmadežnega spočetja, ki mora biti znamka Marijinih otrok.

6. vzlasti je treba, da kažejo odkritosrčno, čeznaturno hrepenenje se društvu pridružiti. Proseči ali hrepeneči so le eno leto v poskušnjo; če se po dokončani poskušnji ne spoznajo vredni za vsprejem, ne smejo tudi med hrepenečimi biti. — Še le 3 mesece

po izstopu se smejo zopet med hrepeneče sprejeti.

III. Marijini otroci.

Da se udje v društvo Marijinih otrok sprejeti smejo, je treba:

1. da so bili saj 3 mesece v razredu prosečih ali hrepenečih; iz važnih vzrokov pa se tudi sme izjema storiti.

2. da so se med tem časom vedno vdeleževali shodov ter vse pobožnosti društva zvesto opravljali.

3. da se odlikujejo v pokorščini do predstojnikov in v srčni ljubezni do družbenikov.

4. da vestno spolnujejo svoje krščanske dolžnosti in naklonjenost do čistosti, ponižnosti, pokorščine in ljubezni razodevajo.

5. da pravo in srčno pobožnost do brezmadežne Device naznanjajo.

6. da za vsprejem prosijo in narmanj dve tretjini glasov od sveta dobijo.

Dvakrat v letu se sprejemajo udje v društvo Marijinih otrok: na praznik brezmadežnega spočetja ali nja osmino in proti konci meseca maja. Izvanredno pa se smejo tudi še drugikrat v društvo sprejeti, le naj se zgodi to v praznikih blažene Device.

VI. Poglavje.

Izključba iz društva.

Izključba iz svetlega venca deviških otrok, ki blaženo Devico obdaja, zguba častnega imena: „Marijinega otroka“ — je pač prav žalostna osoda in velika nesreča, katere naj dobrotljiva nebeška kraljica vsakega uda ovaruje. — Iz društva izključiti sme le družbini svēt in treba je za to dve tretjini glasov. Zgoditi se pa mora to še le potem, ko je družbenik bil trikrat opominjan 1. od predsednice, 2. od prednice in 3. od vodje.

Vzroki izključbe so:

1. Velik, očitni pregrešek, ki je v veliko očitno pohujšanje.

2. Spodtikljivo govorjenje o veri in o duhovnih; zasramovanje svetih reči, vzlasti svetih zakramentov in tistih, ki pogostoma sv. zakramente prejemajo.

3. Večkratno in sicer iz lastnega zadolženja storjeno prelomljenje cerkvenih postov, posvečevanja nedelj in praznikov.

4. Opravljivo in obrekljivo govorjenje, s katerim se je komur poštenje odvzelo.

5. Branje spodtikljivih knjig in časopisov, vdeležba gledališč in nevarnih zabav; grešno znanje, preposvetna in nespodobna obleka.

6. Iz društva izključijo se tudi oni, ki cel mesec brez pravičnega izgovora od nedeljskih shodov izostanejo. Tudi taki

7. ki imajo navado kritikovati, precejati in presojevati predpostavljene, družbine pobožnosti in običaje.

8. Tisti, ki ne marajo več za opominovanje predpostavljenih. — Marijin otrok, katerega so izključili iz društva, se sme zopet povrniti k društvu, a le, če je navadno 6mesečno skušnjo prestal.

VII. Poglavje.

Svèt in nja pravila.

1. Svèt društva Marijinih otrok obstoji, kakor je bilo zgoraj omenjeno, iz prednice, nje namestnice, predsednice, dveh prisednic (assistantes) in svetovalk.

2. Svèt ima splošno upravništvo društva v rokah.

3. V posvetovanje predložene stvari se morajo s popolnoma neomejeno prostostjo v svètu pogovoriti, tako, da vsaka svetovalka svoje misli priprosto in odkritosrčno izjaviti zamore. Stvar je pa določena še le, ako ima večino glasov za-se; izvzeti so slučaji, pri katerih je treba dve tretjini glasov.

4. Svèt se snide navadno vsak mesec, pa tudi izvanredno, in sicer, kadar je treba se posvetovati

- a) o vsprejemu novih udov
- b) pripravljati se na volitve,
- c) zarad drugih važnih in nepričakovanih zadev.

Svèt skliče prednica in določi čas za to.

5. Svèt določi vsprejem prosečih in Marijinih otrok; za prve je stvar že določena, ako ima večino glasov; za druge, če ima 2 tretjini glasov. So glasovi „za“ in „proti“ v enakem številu, tedaj razsodi in določi stvar prednica.

6. Svèt imenuje družbenike za nižje službe, ako se — kar pa ni neobhodno potrebno — v društvu nahajajo. Te službe so: tajnica, blagajničarica, sakristanka in nadzornica knjig. Službo tajnice in blagajničarice sme le izmed udov svèta ena prevzeti; službi sakristanke in nadzornice knjig se smete tudi drugim udom društva izročiti.

7. Svèt določi kandidatince, ki se imajo za volitve predlagati in sicer za vsako volitev dve.

8. Ako ob času volitev katera svetovalka umrje, določi svèt namestovalko do prihodnje volitve.

9. Svèt ima pravico določiti, na kakošen način se morajo posvariti družbeniki, ki so se kaj zakrivili — in jim kazni ali pokoro naložiti p. da ne smejo za nekaj časa traka

in svetinje nositi ali da morajo vpričo vseh udov za zamero prositi. Pa le prednica ali predsednica imate pravico dotičnim udom take pokore naznanjati.

10. Svèt sme tistim udom svèta, ki so kak večji pregrešek storili, za nekaj časa to službo odvzeti. — Da se pa predsednica odstavi, je treba ne le, da svèt zoper njo glasuje, ampak večina Marijinih otrok mora to zahtevati. Ta sklep se stori po skrivnem glasovanju.

11. Vsak 6. mesec se mora svèt prenoviti t. j. izvoli se polovica novih udov, kakor je v poglavji o volitvah omenjeno.

VIII. Poglavje.

Pravila za službovanje v svètu.

Svetovalke ne smejo misliti, da je njih služba v svètu kaka človeška čast, s katero bi svoji nečimernosti stregle, ampak jo morajo imeti kot od Boga podeljeno službo, ki jim važne dolžnosti nalaga. Naj toraj gledajo na to:

1. da se od svojih tovaršic v nobeni reči ne razločujejo, kakor, da so pravilnejše, pobožnejše in srčnejše častijo blaženo Devico.

2. da imajo v obilnejši meri tiste štiri čednosti, ki so duh celega društva: čistost, ponižnost, pokorščino in ljubezen.

3. da bogoljubno uplivajo na svoje tovaršice, kolikor njih služba zahteva in po nasvetu ali spoznanji prednice.

4. v svētu se svetovalke vprašajo, kakih misli so ozir predloženih stvari. Naj toraj mirno in pred Bogom premislijo — in potem še le odgovorijo s previdnostjo, priprostostjo in odkritosrčnostjo, kar imajo odgovoriti.

5. imajo pa samé kaj važnega predložiti, naj poprej o tem govorijo s prednico, ki bo presodila, je-li stvar pretresati treba v svetu ali ne.

6. o tem, kar se je v svetu storilo ali določilo, ne smejo nikoli govoriti ne ob času svojega službovanja, ne pozneje; nasprotno ravnanje povzročilo bi žalostne nasledke; ker svetovalka, ki bi brezobzirno iz svéta govorila, storila bi s tem ne le greh, tudi bi zaslužila kazen, iz svéta morala bi se odstraniti in iz društva izključiti.

7. udje svéta se morajo med seboj spoštovati in v blagor društva ene misli in enega srca biti. Ta lep izgled bo vsem v spodbudo. Od časa do časa se morajo pogovoriti, kaj bi bilo še storiti v blagor društva, vendar se morajo varovati, da se pri (nedeljskih) shodih ne odstranijo od drugih svojih tovaršic, ker tako bi ne mogle dobrodelno upljivati na ude.

8. proti tovaršicam morajo prijazne, dobrohotne in polne krščanske ljubezni biti in s krotkostjo njih nepopolnosti in pregreške pre-

našati, se varovati takih besedi, ki bi jih utegnile žaliti; — vendar morajo tiste, ki se slabo obnašajo s pohlevnostjo, previdnostjo in priprostostjo posvariti. Vedno morajo za dobre dela pripravljene biti p. da svojim tovaršicam kje kako dobro službo priskrbijo, kjer lahko svoje krščanske dolžnosti in dolžnosti društva zvesto spolnujejo. Se prigodi, da jih mora več pri enem opravilu ali v enem prostoru delati, jih je treba opozarjati, da se ne bojo sramovale Boga iz strahu pred ljudmi in da se bojo ogibale pregrešnega govorjenja, pregrešnega znanja, branja prepovedanih knjig, sploh vsega, kar bi jim utegnilo napraviti priložnost v greh. — Posebno ljubezen kazati morajo do novih udov, ki so se še le društvu pridružili, jih prijazno pozdraviti kot ude ene družine in v nedeljskih shodih jih nikoli samih puščati pri igrah; s sočutjem in ljubeznijo naj poslušajo tiste, ki pripovedujejo, koliko nasprotnosti, nadlog in trpljenja imajo prenašati v spolnovanji svojih dolžnosti med svetom, — z eno besedo, biti jim morajo vidni angeli varuhi, in se srečne šteti, ako jim s tem to dobroto storijo, da jim polajšajo srce.

9. da svetovalke spolnejo svoje krščanske dolžnosti, dolžnosti Marijinih otrok, in kot udje svèta, morajo rade in pobožno moliti in si za temeljito pobožnost prizadevati, ter s tako gorečnostjo sv. zakramente prejemati, da jim bodo tudi koristili.

§ 1. Vodja

društva mora biti duhoven, ki zastopa cerkev; — in društvo, kot semenišče krščanskih čednosti v katoliški cerkvi je pod njegovim pokroviteljstvom in nadzorstvom. Nja naloga je:

1. Da, kolikor je mogoče, v mesečnih govorih družbenikom štiri glavne čednosti na srce polaga in jih za to vnema, da Marijo posnemajo ne le v duhu ampak tudi v dejanju.

2. Da družbenikom priložnost da, daje redno sv. zakramente prejemajo.

3. Da slovesno vsprejema Marijine otroke v društvo.

4. Da prednico s svojim nasvetom podpira. — Tako bo društvo obilni sad rodilo, ki bo koristil družbenikom vzlasti v bodočnosti.

§ 2. Prednica

je, rekel bi, duša društva, ona ga naj toraj s svojo gorečnostjo oživlja — in naj skrbi, da se v vseh družbenikih duh molitve in pobožnosti ohrane — na njej je ležeč ves uspeh društva.

Zato naj svoje skrbi in svoj čas, kolikor ji druge opravila dopustijo, društvu daruje. Ker je njena dolžnost društvo voditi, se mora v izvanrednih slučajih z vodjo posvetovati, in kadar je treba, naj se tudi s svetovalkami posvetuje, da izve, kaj in kako je treba v kaki zadevi ravnati.

2. Shode, posvetovanja in volitve vodi prednica in naroča to, kar je v korist in blagor društva.

3. Svetovalke ji morajo poročati vse, kar se v društvu godi bodisi gledé duha, ki v društvu veje, bodisi gledé obnašanja posameznih udov.

§ 3. Prednice namestnica

mora pri shodih (zborih) in posvetovanjih navzoča biti in nadomestuje prednico v vseh zadevah. Z gorečnostjo pa s previdnostjo naj skrbi vzlasti za red v društvu.

§ 4. Predsednica

1. se mora z blago gorečnostjo truditi, da se vredna skaže službe, katero je po volitvi dobila; na njej se mora narbolj poznati, da je pravi otrok Marije in živ izgled svojim tovaršicam.

2. Nje skrb mora obsegati vse ude društva, ona mora gledati na vredno obnašanje vseh.

3. Zarad malih prestopkov, katere je na tovaršicah zapazila, sme sama posvariti, in tiste, ki brez izgovora iz zborov izostajajo, sme opominjati; je pregrešek pa velik, ga mora prednici naznaniti.

4. Če je predsednica pooblaščená, sme proseče ali hrepeneče en- ali dvakrat v mesecu sklicati, ter jim pravila in pobožnosti društva razlagati in jim pred oči staviti vse do-

brote in milosti društva, vzlasti tiste čednosti na srce polagati, ki so duh vsega društva.

5. Pri mesečnih shodih moli v imenu vseh darovalno molitev, t. j. dejanje darovanja.

6. Ona podpiše protokol posvetovanja, račune tajnice in vse važne pisma društva.

7. Predsednice dolžnost je, da obiskuje bolane družbenike ali proseče in skrbi za to, da jih tudi drugi obiskujejo. Se je njih bolezen shujšala, naznani to društvu in jih priporoči v molitev; tudi za to mora skrbeti, da se o pravem času s svetimi zakramenti previdijo in če umrjejo, naj skrbi, da se vse tako opravi, kakor je v poglavji „o ljubezni“ rečeno.

§ 5. Prisednice (assistantes.)

1. Prisednice morate predsednico v njeni službi podpirati. Njih gorečnost in skrb morate obsegati celo društvo; naj toraj bodete zveste v spolnovanji pravil in v pobožnosti do brezmadežne Device tako, da na ta način s svojim zgledom svetijo vsem udom.

2. Če tudi nimate pravice drugih svariti, morate vendar predsednico opozarjati, ako kake nerodnosti ali pregreške na drugih zapazite.

3. Če se predsednica ne more zborov vdeleževati, prevzame njeno službo ta dan prva prisednica, in če tudi te ni, jo mora druga prisednica nadomestovati.

4. Veliko bo društvu koristilo, ako ste s predsednico ene misli in enega srca. Skrb in gorečnost naj tako razdelite, da se od časa do časa s predsednico posvetujete, kako bi se dala v društvu gorečnost pospešiti in lep red ohraniti.

§ 6. Služba svetovalk.

1. Svetovalke se vdeležujejo vseh obravnav sveta; morajo se pa ondi vesti, tako, kakor je v poglavji „o svetu“ rečeno bilo.

2. Njih dolžnost je — opazovati obnašanje družbenikov vzlasti tistih, kateri so jim za opazovanje izročeni bili.

3. Posebno naj gledajo, da proseče ali hrepeneče dobro spoznajo, da jih zamorejo v svetu resnično označevati, predenj se med Marijine otroke sprejmejo.

4. Pri zasedanju sveta naj poročajo, katere lastnosti, čednosti ali pregreške so na posameznih udih zapazile po zadnjem posvetovanju.

§ 7. Služba tajnice.

1. Tajnico izvoli svet. Nje naloga je, določila sveta v dotično knjigo zapisovati.

2. Vselej — predenj se prične posvetovanje, prebere določila zadnje seje sveta, — in pri volitvah in vsprejemu novih udov priobči določila sveta drugim družbenikom.

3. Vzlasti naj skrbi, da bo v lepem redu imela tisti zapisnik, v katerem so imena —

starost — in dan vstopa Marijinih otrok znamenovani; oskrbovati ima tudi še tablo, na kateri so vsi družbeniki po redu svojega vsprejema zapisani.

4. Če svet katerega Marijinega otroka iz društva izključi — naj odstrani njegovo ime iz table in ga naj izbriše iz zapisnika — vendar vzroka izključbe ne sme upisati.

5. Pri nedeljskih shodih naj si zapomne imena tistih, ki so izostali in naj poroča o tem pri prihodnji seji sveta.

6. Pri izstopu iz službe naj izroči zapisnike in imenike — vse v lepem redu predsednici ter poduči naslednico, kako v svoji novi službi prav ravnati mora.

7. Tajnica mora svojo službo z zvestobo opravljati, in pomisliti, da bi narmanjša zanikarnost društvu lahko veliko škodovala.

§ 8. Služba zakladničarice.

1. Tajnica in zakladničarica, ki ste uda sveta, se izvolite od sveta.

2. Koj, ko zakladničarica službo nastopi — mora svet imovino družbine blagajnice — kakor tudi zapisnike za dohodke in stroške pregledati in potrditi; to naj se zgodi dvakrat v letu. — Zakladničarici naj se izroči zapisnik vseh družbinih stvari in blaga, ki ga naj skrbno varuje in naj vanj zapisuje vse na novo pridobljene stvari; tiste pa, ki niso več za rabo, naj izbriše.

3. Pri mesečnem zborovanju in ob glavnih praznikih društva naj pobira, kar udje podarijo — vsprejemati sme pa tudi druge posebne darove, ki se ji ponudijo, vendar jih naj pokaže prednici ali predsednici. — Vse dohodke in stroške naj natančno zapisuje.

4. Brez dovoljenja prednice ali predsednice ne sme stroškov delati — kajti za vsak strošek mora svet svoje dovoljenje dati.

5. Zakladničarica mora skrbeti, da se družbine maše opravijo in za nje plačati.

6. Kadar izstopi iz službe, mora vse, kar je v svojem službovanju rabila, v lepem redu predsednici izročiti.

§ 9. Služba sakristanke.

1. Sakristanka ima v svoji službi pogosto priložnost Marijo počastiti — naj toraj z živo vero posluje in svojo službo visoko ceni — ker je res visoka služba.

2. Naj ne pozabi, da sta od nje odvisna red in tista lepa snaga, ki se za kapelo spodobite. Zato mora s tako gorečnostjo spolnovati svoje dolžnosti, da se jej že na obnašanji pozna, kakošno spoštovanje in kolika pobožnost se spodobite za ta sveti kraj. — Na Bogu posvečenem kraju toraj ne sme govoriti — marveč mora molče svoj posel opravljati.

3. Vse, kar se v družbini kapeli potrebuje, je njeni skrbi izročeno, — naj toraj pazi —, da se nič ne pokvari ali zgubi.

4. Ona sveče prižiga pred zborovanjem in praša prednico ali predsednico, kako bo treba altar kinčati za družbine praznike.

5. Ona mora hraniti in pripravljeno imeti vse to, kar se potrebuje pri shodih, volitvah in vsprejemu Marijinih otrok; ona pripravi tudi listeke mesečnih Svetnikov (patronov), ako je v društvu ta navada upeljana.

6. Sakristanka mora imeti zapisnik, v katerega zapisuje vse reči — ki so lastnina kapele — in poroča predsednici vse, kar misli, da je za kapelo ali kinčanje altarja potrebno, — da se predsednica s prednico o tem pogovori.

7. Dobi kako darilo, ga mora prednici izročiti.

§ 10. Oskrbništvo bukvarne.

1. Če ima društvo bukvarno, mora jo bukvarničarica oskrbovati.

2. Prvo stran vsake knjige zaznamova z društvenim pečatom — in zapiše vsako knjigo v bukvarni zapisnik. — Se je kaka knjiga kakemu Marijinemu otroku izposodila, mora oskrbnica bukvarne ime otroka, knjigo in dan posojila zaznamovati.

3. Bukvarničarica ne sme nobene knjige v društvo upeljati — brez vedenja in dovoljenja prednice.

4. Skrbeti pa mora, da bodo vse knjige dobro ohranjene in v lepem redu. — Je pa

kteri Marijin otrok kako knjigo poškodoval ali zgubil — se sme po okoliščinah mala odškodnina za to zahtevati.

IX. Poglavje.

Shodi ali zborovanja društva.

Udje društva pridejo s trakom in s svetinjo na vratu k zborovanju, in sedijo po tem redu, kakor so bili vsprejeti, t. j. na prvem mestu predsednica — za njo udje svèta in za njimi vsi drugi Marijini otroci; — za Marijinimi otroci sedijo proseče tudi po tej vrsti, kakor so bile vsprejete. Ptuji ne smejo brez dovoljenja k shodom.

I. Navadni shodi.

1. Marijini otroci se snidejo vsak tedenj t. j. vsako nedeljo in praznik k zboru ob določenem času in sicer v družbini kapeli ali v družbinem prostoru pod predsedništvom prednice ali sestre namestnice.

2. Zborovanje se prične z molitvijo: Veni sancte Spiritus in s trikratnim: o Marija brez madeža

3. Sledi kratko duhovno branje, ki se tudi lahko iz društvenih pravil bere.

4. Po dokončanem berilu priporoča ali naroča prednica družbenikom to, kar se jej za blagor društva koristno zdi.

5. Potem se skupno molijo dnevnicе brezmadežnega spočetja.

6. Opravijo se tudi predpisane molitve za sv. cerkev, za papeža, za stariše, dobrotnike, bolnike, (stran 59—61)

7. Shod ali zborovanje se sklene s kako Marijino pesmijo in z molitvijo: Pod tvojo pomoč . . . in drugimi molitvami (stran 58.)

2. Mesečno zborovanje.

1. Mesečno zborovanje je slovesnejše od navadnih shodov in ga vodi — ako mogoče — vodja sam. Opravi se vse, kakor je bilo zgoraj rečeno — dostavijo se še naslednje molitve, (glej stran 62.)

2. Vodja ima kratek govor o dolžnostih ali čednostih Marijinih otrok.

3. Po dnevnicah moli predsednica v svojem in v imenu vseh udov dejanje posvečenja, s katerim so se Marijini otroci pri vsprejemu Mariji posvetili. (Stran 62.)

4. Proti koncu se pobirajo mili darovi za potrebščine društva; potem pa se zborovanje sklene z navadnimi molitvami in pesmijo.

II. Izvanredni shodi ali zborovanja.

1. Vsprejem v društvo.

Marijini otroci se vsprejemajo dvakrat v letu: v praznik prečistega spočetja, ki je glavni praznik društva ali v osmini tega praznika; in proti koncu maja meseca. —

Drugekrate se ne vsprejemajo razun iz važnih vzrokov.

O tej priložnosti naj se vsi Marijini otroci potrudijo, da sv. obhajilo prejmejo, ti, ki imajo vsprejeti biti zato, da ta dan še bolj posvetijo, odpustke dobijo, ki so za ta dan določeni in si milost stanovitnosti izprosijo; drugi pa, ki so že udje, za to, da zdatnejše za svoje nove tovaršice molijo in se prenovijo v tisti gorečnosti, ki jih je navduševala na dan njih vstopa v društvo.

2. O volitvah.

Volitve so dvakrat vsako leto: v praznik brezmadežnega spočetja in proti koncu meseca maja. Pri teh volitvah se polovica novih udov izvoli v svèt in se izpraznjene službe društva udom razdelijo. Predsednica sme dve leti zaporedoma svojo službo imeti, ako je voljena, — po dokončanem dveletnem službovanji pa mora izstopiti (iz službe) in jo sme prevzeti še le, ko je preteklo 6 mesecev.

1. Pri volitvah nimajo svetovalke nobenega predstva — ampak sedijo med drugimi Marijinimi otroci po tem redu, kakor so bile vsprejete v društvo.

2. V začetku se moli: Veni s. Spiritus in se bere poglavje o lastnostih svetovalk.

3. Za vsako službo določi svèt dve kandidatini. Prednica obe društvu predstavi, da si eno izmed nju izvolijo. — Kandidatinje,

ki niso zadosti glasov dobile za više službe, se predstavijo za nižje službe.

4. Narmlajša svetovalka pripravi nepopisanih listekov in jih razdeli med volilke; na listek pa zapiše vsaka volilka ime tiste kandidatinje, katero voliti hoče; vendar ne sme nobeni drugi povedati, komu je svoj glas dala. Potem vsaka svoj listek zvije in ga položi v posodico, ki je pred prednico. So vse volilke listeke v posodico zložile, jih prednica potrese, posodico prevrne in listeke prešteje, je-li se število listekov vjema s številom volilk. — Kandidatinji, ki ste predstavljeni, ne smete glasovati.

Zdaj prednica bere imena, ki so na listekih zapisana — jih polaga na desno ali levo, kakor ime kaže, za eno ali drugo kandidatinjo. — Šteje imena ki so na desni in šteje tiste, ki so na levi; kandidatinja, ki ima večino glasov, je izvoljena; spremeni koj svoje mesto in se vsede na pristojni kraj med svetovalke.

5. Ona, ki ni izvoljena se predstavi kot kandidatinja za naslednjo volitev.

6. So glasovi na desni in levi v enakem številu — volitev ni veljavna in se mora ponoviti — imajo pa tudi pri drugi volitvi kandidatinji enako število glasov — tedaj srečkanje razsodi:

Vsi listeki se denejo v posodico in se potresejo — narmlajša iz Marijinih otrok vzeme

en listek iz posodice; kandidatinja, katere ime je na tem listeku, je izvoljena.

7. Ko so volitve končane, se zapoje: *Laudate Dominum omnes gentes...* in se opravi molitev: O Bog i. t. d.

8. Volilke ne smejo nič in nikoli govoriti o volitvah — in nobena ne sme povedati, kateri kandidatinji je svoj glas dala.

X. Poglavje.

Družbini prazniki.

December.

1. Glavni praznik društva je praznik prečistega spočetja in mora Marijinim otrokom posebno ljub biti, saj je nja skrivnost narlepša prednost blažene Device, kakor se je sama izrazila proti pobožni Bernardekti, ki jo je za ime vprašala: „Jaz sem brezmadežno spočetje.“

25. decembra

Kristusovo rojstvo: Koliko veselje za Marijo, ko je Sina Božjega s svojimi očmi gledala in v svojih rokah držala vedoč, da je ta Božji Sin njen otrok! S koliko skrbjo je pazila na ta svoj zaklad! Ni se bala težav dolgega potovanja v Egipt ne trpljenja v ptuji deželi, ne pomanjkanja, ne revščine, da je le rešila Jezusa Herodovega zalezovanja.

Marijini otroci morajo te dni k jaslicam priti — se svoji blaženi materi in sv. Jožefu pridružiti, si čudovito ponižnost Božjega Sina k srcu jemati in si od Božjega deteta ponižnosti prositi.

27. december.

Sv. Janez, evangelist — ta Jezusov preljubljeni učenec, ki ga je na križu Mariji za sina izročil, je prvi Marijin otrok. Marijini otroci naj ta dan prosijo za čisto ljubezen do Jezusa in do bližnjega — in za pravo pobožnost do Marije.

Januar.

Sv. Genovefa — 3. prosinca. — Ta svetnica se je že v otroških letih Bogu posvetila. — Marijini otroci naj se sv. Genovefi priporočajo, da bojo po njeni priprošnji z gorečnostjo in stanovitnostjo Bogu služili.

Marijina zaroka 23. jan. — Presrčno rada bila je Marija v Jeruzalemskem tempelnu — vendar je zapustila ta sv. kraj in se ločila od tamošnjih tovaršic, ko je spoznala, da jo Bog kliče, da se bo s sv. Jožefom zaročila. Ta dan morajo Marijini otroci svoji materi čestitati za tako udanost v Božjo voljo in jo prositi za milost, da bojo se ločili od svojega dragega društva le, ako so spoznali, da jih Bog kam drugam kliče.

Februar.

Svečenca. — Marijini otroci naj ta dan prosijo za popolno pokoršino, da ubogajo tudi

takrat, kadar se jim kaj težavnega ali ponižavnega ukaže.

Marec.

Praznik sv. Jožefa 19. marca. Marijini otroci prosijo ta dan, naj bi jim bil sv. Jožef varuh čistosti in jim sprosil ljubezen do Marije.

Marijino oznanjenje 25. marca. — Marijini otroci prosijo ta dan za dar globoke ponižnosti — da se nikoli ne povzdigujejo zaradi naravnih ali čeznaravnih telesnih ali dušnih lastnosti.

Petek po tihi nedelji — praznik žalostne Matere Božje. — Marijini otroci morajo ta dan s svojo žalostno Materjo sočutje obuditi, jo tolažiti in grehu večno sovražstvo napovedati; naj prosijo tudi za duha pokore in srčnega kesanja.

April.

Praznik Marije pomočnice. — Naj ne pozabijo Marijini otroci, da v skušnjavah in trpljenju Marijo s tem naslovom na pomoč kličejo.

Maj.

Ta mesec je Mariji posvečen. — Marijini otroci se morajo v tem času v duhu prenoviti — Marijo vsak dan počastiti, ji vsak dan venec duhovnih cvetlic t. j. molitev in zatajevanja v dar prinesti.

Binkošti — ob teh praznikih prosijo Marijini otroci za darove sv. Duha in sklenejo vselej ubogati notranji Božji glas in navdih Božje gnade.

Julij.

Marijino obiskovanje 2. julija. — Marijini otroci morajo svojim tovaršicam v lep izgled biti — naj prosijo toraj ta dan za dar pohlevnosti in krotkosti.

Praznik Marijinih čudežev — 9. julija.

Praznik karmelske Matere Božje 16. julija; — Marijini otroci si prosijo ta dan za stanovitnost v Marijini službi.

Praznik sv. Vincencija Pavljanskega, 19. julija — ta dan in v osmini prosijo Marijini otroci za dejanstveno ljubezen do Marije.

Avgust.

Naša ljuba Gospa — Kraljica angelov — 2. avgusta.

Marija snežnica — 5. avgusta.

Marijino vnebovzetje — 15. avgusta, je narvečji praznik blažene Device — je praznik njenega povišanja in kronanja v nebesih. Ta dan prosijo Marijini otroci, naj jih Marija loči od posvetnih stvari in jih napolni z hrepenenjem po nebesih.

Sv. Bernard 20. avgusta.

Praznik Marijinega srca — v nedeljo v osmini Marijinega vnebovzetja. Marijini otroci morajo ta dan svojo nebeško mater presrčno pozdraviti, se ji za vse dobrote zahvaliti — jo v ponižnosti za odpuščenje prositi, za vse grenkosti, katere so s svojimi grehi vzlasti z mlačnostjo njenem sv. srcu napravili. — Navada je, da se v nekaterih zavodih ta dan eni iz Marijinih otrok v Marijino srce upišejo. To je: Imena narpobožnejših otrok se na male listeke zapišejo — v srebrne srce zaklenejo in Mariji na vrat obešijo. Otroke, katere ta sreča zadene, določi svet z večino glasov.

September.

Marijino rojstvo (8. sept.) — Marijini otroci sklenejo ta dan z novo gorečnostjo si prizadevati za 4 družbine čednosti.

Marijino ime — Marijini otroci prosijo ta dan, da bi njih zadnji zdihljej bil Jezus — Marija!

Marija 7 žalosti.

Naša ljuba Gospa — rešenje sužnjih (24. sept.)

Oktober.

Rožnovenška nedelja. — Marijini otroci se ta dan prenovijo v častenju blažene Device in pričnejo z novo gorečnostjo moliti sv. rožni venec. Naj danes sklenejo, da bojo vsak dan saj en del sv. rožnega venca obmolili in se raztresenosti ogibali.

Praznik angelov varuhov — 2. oktobra.

Praznik Marijinega materinstva — drugo nedeljo meseca oktobra.

Praznik Marijine čistosti — tretjo nedeljo tega meseca.

Praznik Marijinega varstva — četrto nedeljo.

November.

Praznik vseh Svetnikov. — Pozdravljajmo danes Marijo kot Kraljico vseh Svetnikov in prosimo jo milosti, da s srčnostjo posnemamo te nebeške prebivalce.

Vernih duš dan — 2. nov. — Te Kristusove neveste so dragi Marijini otroci. Za nje moliti — jim bolečine polajšati — naj bo posebno veselje Marijinih otrok, vzlasti pa je treba ranjkih udov tega društva se vsaki dan spominjati in jim z odpustki pomagati. Praznik Marijinega darovanja (21. nov.) — Marijini otroci naj si k srcu jemljejo, da mora njih življenje podobno biti Marijinemu življenju, ki se je že v otroških letih Bogu posvetila — in naj svojo ljubo Mater prosijo, da spoznajo, koliko je čas vreden.

Družbini odpustki.

Da se odpustkov udeležiš, moraš
1. v stanu posvečujoče gnade Božje biti.

2. vse od papežev predpisane dobre dela opraviti; take dela so: spoved — sv. obhajilo — obiskanje cerkve — ali družbine kapele — in molitev na papežev namen.

A. Popolne odpustke

zadobijo Marijini otroci 1. na dan slovesnega vsprejema v društvo — ako so sv. zakramente vredno prejeli.

2. ob smrtni uri. 3. v praznikih Kristusovega rojstva in vnebohoda; Marijinega brezmadežnega spočetja — oznanjenja — vnebovzetja in rojstva; 4. Po vsakem slovesnem zboru, ako so ta dan sv. zakramente vredno prejeli, družbino kapelo obiskali in na papežev namen molitve opravili.

5. Se primeri, da je zborovanje večkrat v tednu, zadobi se popolni odpustek le enkrat — ta dan, katerega si udje sami določijo. Je zborovanje popoludne, se zadobi odpustek ali isti dan, ako so udje sv. zakramente prejeli — ali pa drugi dan.

6. Odpustkov, ki so za zborovanje podeljeni, se udje vdeležijo 2krat v leti, če tudi niso obiskali družbine kapele, če le kako drugo cerkev obišejo, ondi od zadnje dolge spovedi vse svoje spovedi ponovijo in sv. obhajilo prejmejo.

7. Ob praznikih prvega in drugega družbinega varuha zadobijo udje popolne odpustke, ako svojo kapelo obišejo in ondi v papežev namen molijo. — Teh dvojnih odpustkov se lahko udeležijo tudi neudje, če le kapelo

Marijinih otrok ali kako drugo cerkev obišejo in ondi v papežev namen molitve opravijo — navadno 5 Očenaš . . 5 Češčena si . . .

8. Popolne odpustke zadobijo Marijini otroci, kadar za 5 dni duhovne vaje opravijo.

B. Nepopolni odpustki:

7 let odpustka — zadobijo Marijini otroci, ako naslednja dobra dela opravijo:

1. če umrlega Marijinega otroka ali kakega drugega mrliča na pokopališče spremijo;

2. če ob zvonjenju za umirajočega ali umrlega molijo;

3. če so pričujoči pri kakem pobožnem zboru — pri Božji službi — pri pridigi — ali pri kakem drugem duhovnem govoru;

4. če so pri sv. maši, ki se za umrlega Marijinega otroka — ali za kakega drugega ranjkega bere;

5. če ob delavnikih sv. mašo slišijo;

6. če zvečer pred počitkom svojo vest izprašajo;

7. če družbenike — uboge bolnike v bolnišnici ali na njih domu obišejo;

8. če jetnike obišejo;

9. če med sovražniki spravo naredijo.

C. Odpustki rimskih postaj.

Marijini otroci zadobijo odpustke rimskih postaj ako v določenih dnevih družbino

kapelo ali svojo domačo cerkev obiščejo in
ondi 7 Očenaš . . 7 Češčena si . . . obmolijo.

Kateri so ti določeni dnevi — in kakošni
odpustki? Beri knjižico: Beli škapulir stran 9
— ali vodilo za brate in sestre tretjega reda.

XII. Poglavje.

O čednostih Marijinih otrok.

Do Marije v srcu nježna čutila gojiti —
jo z vsakdanjimi molitvami častiti — se Ma-
rijinim društvom pridružiti, je prav in dobro
in nebeški Kraljici dopadljivo — ali pravo
častenje Marije to ni; glavno in narpotreb-
nejše v Marijinem častenju je, da posne-
mamo njene čednosti. — Če hočemo mogočno
Marijino brambo zaslužiti — moramo Marijine
stopinje nasledovati. Pobožen otrok obrača
svoje oči vedno na svojo mater —, da vidi
materni izgled in sliši materni nauk. — Ker
so udje društva Marijini otroci, in tudi
hočejo biti zvesti Marijini otroci, morajo Ma-
rijino življenje vedno pred očmi imeti in po
njenem izgledu svoje življenje ravnati. — Če
se pa le nekoliko potrudijo in se na to „Po-
dobo pravice“ ozirajo, bojo na njej zapazili
čudoviti uzor vseh čednosti, ki jim zamore
biti vodilo v vseh okoliščinah njihovega živ-
ljenja.

Če so se drugi Svetniki — kakor sv. Ambrož pravi, — odlikovali vsak le v eni posebni čednosti — Marija se je odlikovala v vseh — to je značajno znamenje Marijine svetosti.

Med temi čednostmi so nekatere, ki so Marijinim otrokom posebno potrebne, in akoravno bi morali Marijo v vseh posnemati — vendar naj si prizadevajo saj, da si v ne- navadni meri tiste čednosti pridobijo, o ka- terih bo sedaj govorjenje; te so namreč duh društva — in nja podlaga, one so, rekel bi, dušne moči društva Marijinih otrok. Te čed- nosti so: Čistost — ponižnost — pokorščina — krščanska ljubezen.

1. O čistosti.

Krščanske dekleta! če ste si Marijo iz- volile za mater, vaša glavna skrb mora biti, da si varujete angelsko čistost. Brez te čed- nosti se Mariji ne morete dopasti, nobene ne sprejme za otroka, ki je nečisti strasti vdana. Pa ne le na telesu, tudi na duši morate čiste biti. — Telo je tempelj živega Boga — ma- ziljeno pri sv. krstu, pa še bolj posvečeno z sv. obhajilom; zato ga morate ovarovati vsa- kega, tudi narmanjšega oskrunjenja; dušo pa, kot svetišče tega tempeljna, je treba še z večjo skrbjo varovati vsega, kar bi utegnilo nje blišč in lepoto počrniti. Pazite toraj:

1. na svojo pamet, da si vse nevarne misli iz glave izbijate. — 2. Pazite na svojo

domišljijo, da iz nje vse nedostojne podobe spravite; pazite 3. na svoj spomin, da odpravite vse, kar bi vas na ostudnost spominjalo. Pazite vzlasti 4. na svoje srce, da ga ne bote navezale na posvetne stvari ali da se ne bo v njem kako posvetno, meseno nagjenje vzgnjezdilo.

Marijini otroci! ni še zadosti, da se le tistih velikih pregreh varujete, ki angelsko čistost smrtno ranijo, ta čednost nas angelom podobne dela in zato jo morate tako ljubiti, da se ogibate vsega. kar bi to lilijo utegnilo le nekoliko potemniti. Bežite toraj, kakor pred strupeno kačo, bežite od takih, ki bi vam ta dragi biser, to čisto gledalo raniti hoteli.

Tovaršice nedolžnosti ste tihost in sramožljivost, ki ste po pravici kinč deviških duš, o naj bi tudi Marijine otroke kinčali. Deviška sramožljivost je kakor iz srca dvigajoč, prijeten duh, ki se v zraku razprostira in okuženja varuje. Ta čednost ravna in vodi obnašanje Marijinega otroka: hod, glas, vse telesno gibanje in vedenje — vzlasti pa oči, ki so po besedah sv. pisma tiste nevarne okna, skoz katere je tolikokrat že smrt v dušo prišla. Marijin otrok za svojo obleko le toliko poskrbi, kolikor priličnost in okoliščine časa ali kraja zahtevajo. Na vsak način pa se je varovati posvetne nečimernosti — in še bolj nesramnega govorjenja.

2. O ponižnosti.

Blažena Devica je bila polna gnade — polna nebeških dobrot, povzdignjena k nar viši časti, ne le na zemlji, ampak tudi v nebesih — vendar je ostala narponižnejša med vsemi stvarmi. — Po besedah sv. Bernarda je bila ravno zato tako povišana, ker se je med vsemi stvarmi narbolj ponižala. — Iz tega pa sledi, da je ponižnost narpotrebnejša čednost za Marijine otroke.

Ponižnost je sploh podlaga prave pobožnosti. S popolnostjo namreč je taka, kakor z zgradbo poslopja, pravi sv. Gregorij. „Kdor hoče visoko poslopje staviti — mora globoko podlago napraviti.“

Marijini otroci! hočete Mariji podobni biti? hočete v čednosti visoki zrasti? Morate po Marijinem izgledu se globoko ponižati. Vaša dolžnost je:

1. da se odpoveste posvetni nečimernosti,
2. da mrtvite hrepenenje videni biti,
3. da ne hrepenite drugim se dopasti z nošo, s svojim obnašanjem, z besedami ali z dejanjem; ampak iz vsega vašega obnašanja se mora svitati ljubezen do tihosti in samote. Vaše geslo naj bo: „Bodi rada nepoznana in zaničevana.“

Nikar toraj napihovati ali povzdigovati se zaradi telesnih ali dušnih vrlosti, s katerimi vas je Bog obdaroval, ne se — z veseljem pasti po teh rečeh; vedite, da so te prednosti vam od Boga izročeni darovi, od katerih mo-

rate odgovor dajati; 4. varujte se tiste sebične občutljivosti, ki ne more nobenega opominovanja prenesti; pomislite, da je bolje na zadnjem mestu biti, kakor gospodovati čez druge. 5. Marijin otrok mirno in, rekel bi, hladno sprejema poniževanja in svarjenja ter se še veseli takih priložnosti.

Prava ponižnost stori, da Marijini otrok zelo rad uboga svoje predpostavljene — ne le više ampak tudi tovaršice; sploh nas ponižnost naklanja, da se odpovemo svoji razsoji in svoji lastni volji tako, da rajši veljati damo, kar drugi trdijo ali določijo. Teh pravil naj se Marijini otroci držijo, tako jim bo ponižnost tisti nebeški vir, iz katerega jim bodo vedno gnade prihajale, kajti resnica je: „Bog ponižnim svojo gnado daje — napuhnjenim se zoperstavlja.“

3. O pokorščini.

Tretja čednost, ki Marijine otroke kinčati mora, je pokorščina. Popolni izgled te čednosti je Marija. Že kot otrok se je v tempeljnu Bogu posvetila in z drugimi otroci lepo Bogu služila. In kdo bi dvomil, da ni bila izgled popolne pokorščine v tej pobožni družbi?

Po Marijinem izgledu naj si tudi Marijini otroci prizadevajo, da si to lepo in tolikanj zaslužljivo čednost v nenavadni meri pridobijo. V ta namen morajo: 1° tako udanost svojim starišem in predpostavljenim kazati, da se pozna, da jih za prave Božje namest-

nike imajo; a ne le v tistih rečeh morajo pokorni biti, ki so jim strogo zapovedane, tudi ponuditi se morajo in s tem naznanjati, da so pripravljeni še njih želje spolniti.

Marijini otroci morajo ubogati a) na prvo besedo, b) morajo ubogati z veseljem ter c) s srčnostjo in brez izgovarjanja storiti vse — tudi to, kar se jim ne poljubi ali kar jih ponižuje, d) le tega, s čem bi se Bog žalil, ne smejo storiti. e) Starišem ali predpostavljenim ne smejo nikoli nasprotovati ali odgovarjati — v srcu godrnjati ali jih grdo gledati, — ne — njih občevanje s stariši in predpostavljenimi mora biti polno spoštovanja in časti.

2° Pokorščina Marijinih otrok obsega vse naročila, ki niso greh.

3° Pokorščina se tudi razodeva v zvestobi — s katero Marijini otroci spolnujejo družbine štatute in pobožnosti, — v podložnosti, ki jo kažejo do družbinega sveta, vzlasti do predsednice. Saj je predsednica namestnica blažene Device in zato jo ubogati morajo v vseh rečeh, ki zadevajo društvo ali posamezne ude.

4. O ljubezni.

a) Četrta družbina čednost je medsebojna ljubezen; ona je značajno znamenje nove zaveze — in mora biti tudi značajno znamenje Marijinih otrok, — to je: iz njih ljubezni,

krotkosti in potrpežljivosti se mora spoznati, da so Marijini otroci.

Vendar bi ta ljubezen ne bila popolna, ako bi se varovali le surovih, zbodljivih besedi — nepotrpežljivosti — sovraštva — jeze — zamrže; njih ljubezen mora dalje segati — mora tako srčna biti, da vejo druga drugo prehiteti z dobrotami, pomanjkljivosti svojih tovaršic s pohlevnostjo prenašati, z veseljem druga drugi postreči, z eno besedo: Marijini otroci morajo vsem vse biti — da vse Jezusu in Mariji pridobijo.

Za tako ljubezen si je treba pa prizadevati, to je: Marijini otroci se morajo v njej dejanstveno vaditi, — jo v dejanju kazati: Tako bo njih izgledno življenje pravo apostoljstvo ne le za društvo, ampak tudi za unanje ljudi. — Nobena stvar ne razveseli srce tako, kakor ljubezen in krotkost — in nič ne mika tako k pobožnosti, kakor ljubezen in krotkost.

Da bi prava, krščanska ljubezen v društvu vladala, se je treba varovati dveh nasprotnih nevarnih napak; ki ste: zamrza in postransko prijateljstvo.

1. Marijini otroci ne smejo nikoli v srcu zamrže, grenkosti ali sovraštva gojiti — ampak morajo po črki spolnovati zapoved sv. Duha: „Solnce naj ne zajde v vaši jezi.“ Se je pa pripetilo, da je katera svojo tovaršico razžalila — če tudi nezadolženo, naj jo koj odpuščenja prosi in se z njo spravi — tudi v

tem slučaju, ako je razžaljena sama zakrivila sovraštvo.

2. Druga napaka je huja in to je: postransko prijateljstvo z osebami, ki niso z društva. Postransko prijateljstvo izhaja iz sebičnosti in mesenega nagnjenja in je zato nevarno, ker razdene čeznaravno ljubezen v srcu in napravi zdražbo v društvu. Koj, ko se je zapazilo — bo nastalo tudi govorjenje o tem — ena bo trdila to, druga to; društvo se bo v ločinke ali stranke razdelilo, ena bo drugo opravljala — obrekovala — zasmehovala — tudi čez predpostavljene se bo nasprotno govorilo in godrnjalo. To pa je zadosti, da se korenina pobožnosti usuši. V Marijinem otroku, ki svoje srce na nevarno prijateljstvo naveže, se polagoma gorečnost ohladi — nad molitvijo in pobožnostjo nima več okusa — iz navade vse opravlja. Saj tudi ne more drugače biti. Bog ne trpi, da bi naše srce razdeljeno bilo — pobegnil je od take duše, ki ga je zapustila in na drugo stvar svoje srce pregrešno navezala. Takega nevarnega prijateljstva se morajo Marijini otroci varovati.

b) Dolžnosti medsebojne ljubezni.

Marijini otroci vedno potrebujejo čeznaravne pomoči, ki jim iz medsebojne molitve dohaja. Ker so vsi udje ene družine, jih že ljubezen naklanjati mora, da se v posebnih potrebah podpirati morajo. Naj se vsaka ima za orodje Božje previdnosti, katerega se Bog

poslužuje, da njeni stiskani tovaršici iz revščine pomaga. Medsebojna ljubezen obsega toraj 1. molitev, 2. dobra dela usmiljenja.

1. Molitve za žive.

Vsak ud ima dolžnost moliti vsak dan za blagor društva — in še posebej za to, da bi se gorečnost v spolnovanji štatutov vnela in da bi pravi duh v društvu vladal. V ta namen se vsako leto 1° opravi sv. maša v osmini prečistega spočetja blažene Device. 2° Vsak ud mora — in sicer vsak mesec enkrat sv. obhajilo v ta namen Bogu darovati, kakor je bilo že omenjeno. 3° Marijini otroci morajo posebno še za tiste moliti, ki dušno ali telesno bolehajo. — Naj 4° ne pozabijo, da je treba se spominjati v molitvi tudi tistih udov, ki svoje dolžnosti, kot Marijini otroci, ne spolnujejo več, ki svoje dušno izveličanje zanemarjajo, in ki so pozabili, da bi morali z lepim izgledom drugim svetiti.

2. Molitve za ranjke.

Smrt medsebojne ljubezni ne sme razrušiti — marveč morajo udje za svoje umrle tovaršice še z večjo gorečnostjo moliti. — Ranjke za se nič več storiti ne morejo — ne morejo si ne časa svojega pokorjenja prikrajšati — ne svojega trpljenja polajšati — le proti svojim še živim tovaršicam svoje roke povzdigujejo in z besedami pobožnega Joba milo kličejo: „Usmilite se nas saj ve prija-

teljice naše — kajti Gospodova roka nas je zadela.“ — Zato pa, če je kaka tovaršica umrla, morajo Marijini otroci svoje prvo sv. obhajilo za nje dušni pokoj darovati, in ji vse odpustke nakloniti, katere dobiti zamorejo.

Društvo naj skrbi, da se za ranjko prvi prosti dan po smrti sv. maša bere, pri kateri naj bi vsi udje navzoči bili. Po prazniku vernih duš pa se naj za vse ranjke ude, ki so preteklo leto umrli, sv. maša opravi. — Pri vsakem shodu ali zboru se moli: „De profundis“ za ranjke ude; vsak mesec pa se sv. obhajilo za nje Bogu daruje.

3. Dobra dela usmiljenja.

- a) Marijini otroci si morajo v vseh dušnih in telesnih potrebah drug drugemu pomagati, že krščanska ljubezen jih veže k takim dobrim delom usmiljenja. Vzlasti v dušnih zadevah morajo svojo gorečnost razodevati s tem, da na pomoč pridejo tovaršicam ne le z molitvijo in lepim izgledom, ampak z modrim nasvetovanjem. Marijini otroci, ki imajo pravo krščansko ljubezen, koj zapazijo dušno trpljenje svojih tovaršic; tako dušno trpljenje je: žalost brez vsega uzroka, nezmagljiva pristuda ali prevelika pobitost. — Take pobite in otožne je treba s srčnimi besedami tolažiti, jim pogum delati, da se grenkost v sladkost spremeni, se bolečine polajšajo in se ne-

varnost odstrani. Je pa skušnjava nevarna postala, naj trpečo s prijaznimi besedami pregovorijo, da bo svoj dušni stan tistemu zdravniku zaupala, ki jo ozdraviti zamore — modremu spovedniku.

- b) Če je treba si pomagati v dušnih potrebah, se ne smejo telesne pozabiti. Lahko se prigodi, da katera v tako revščino zabrede — posebno, če je dolgo bolehala — da ji vsega primanjkuje, še toliko si ne zasluži, da bi pošteno živeti zamogla. V takem položaju naj se Marijin otrok spominja, da mu čistost srca mora dražja in ljubša biti, kakor denar in da je bolje revščino trpeti, kakor ta dragi zaklad zgubiti. — Zdaj se mora pokazati, kolika dobrota mu je društvo. Naj toraj nikar ne pozabi, da je Marijin otrok in ud tiste družine, katera s krščansko ljubeznijo nanj gleda, in zanj skrbeti hoče. Vsaka tovaršica mu bo rada pristopila in mu iz revščine pomagala. In če je katero bolezen potrla, bojo vse srčno sočutje z njo imele, jo obiskovale, jo tolažile, še celo stroške poravnale, ki jih je morala v boleznih napraviti. — Prav pametno in dobro je toraj, ako se za take neprevidene slučaje v društvu blagajnica ustanovi, v katero se prostovoljni mili darovi vlagajo. Skrb za blagajnico pre-

vzame zakladničarica, katera tudi druge denarje sprejema, ki se ji podarijo.

- c) Če se medsebojna krščanska ljubezen narbolj pokaže ob času bolezní in skušnjé — mora še bolj zaplamteti, ko se bližajo zadnji trenutki življenja. — Se je za bolano tovaršico približala smrt — jo morajo druge še bolj pogostoma obiskovati. Ena naj jo opozori nevarnosti, ki se je za njo zdaj približala — ter jo opomni, da poravna svoj dušni stan in prejme sv. popotnico. Lepo je, ako je več tovaršic pričujočih, kadar bolana sv. zakramente za umirajoče prejeti ima, — in ako mogoče, naj pri umirajoči ostanejo tudi v zadnjih trenutkih, da z njo obudijo vero, upanje in ljubezen, in ji s tem pomagajo premagati napade hudobnega duha — umrli pa naj pobožno oči zatisnejo.
- d) Pa tudi truplo pokojne naj bo ljubezni in skrbi Marijinih otrok priporočeno. — Če mogoče, naj jo oblečejo v njeno belo obleko in tako na mrtvaški oder položijo; okoli vratu pa naj denejo svetinjo na sinjem traku, kot njeno častno znamenje. Če ranjka nima sorodnikov, naj njene tovaršice za to skrbijo, da se bo še pred pogrebom za njo sv. maša opravila. — K pogrebu naj vsi Marijini otroci pridejo in ranjko na pokopališče spremijo; ne sme se pozabiti, da se pred

sprevodom svetinja na sinjem traku čez rakev obesi. To je zadnje delo ljubezni, ki so ga za ranjko opravili. Ne bo sedaj nič več treba za njo storiti? Še; če je izginila spred oči, ne sme izginiti iz spomina, — Marijini otroci se morajo svoje ranjke tovaršice v molitvah spominjati — in vse opraviti, kar je zgoraj (štev. 2 molitve za ranjke) rečeno bilo.

- e) Apostoljstvo Marijinih otrok. — Prva skrb Marijinih otrok je, da svojo dušo izveščajo; pa še drugo nalogo imajo, da smejo in tudi morajo blagostno in koristno na druge upljevati. Božja ljubezen, ki njih srca napolnuje, ne more nedelavna biti, ampak vzbuja, mika in nagiba k dobremu; podobna je svetljemu, gorečemu plamenu, katerega žarki duše drugih presunjajo, da bi svetlobo širili in ogreli. O kako lahko je na ta način širiti Božje kraljestvo!

S svojim čednostnim življenjem: 1. Marijin otrok v prvi vrsti diči in osrečuje svoje domače; nja pohlevnost ima nepremagljivo moč — še surovost se ji ne upa zoperstavljati. — Ljubeznjivost in prisrčno občevanje zanima vse — zmaga srca vseh. — Moč izglednega življenja podpira besedo — beseda prežene predsodke, ozdravi ranjena srca razprtih — in jih tako polagoma pripelje na pot Božjih in cerkvenih zapovedi.

2. Ravno tako tudi v društvu s svojim apostoljstvom Marijini otroci uplivajo na tiste, ki v gorečnosti omahujejo. Vnemajo jih k pravilnosti in pobožnosti bolj z lepim izgledom, kakor z besedo — in s tem oživljajo in utrjujejo v družini prečiste Device duha tiste pobožnosti, ki je čast in veljava društva.

3. So druge dekleta, ki niso v društvu; bodisi, da ne poznajo njegovih koristi, bodisi, da nimajo toliko moči, da bi življenje tako vravnale, da bi vredne bile se Marijinim otrokom pridružiti. O koliko dobrega bi goreči Marijini otroci pri takih dekletih lahko storili! S svojo pohlevnostjo — ki več zamore, kakor beseda — jih učijo pobožnost spoznati in ljubiti in da sta sreča in mir le v pravi pobožnosti najti. Gotovo odkritosrčna in ljubeznjiva prijaznost mika k pobožnosti — ker jo kaže v lepi, prijazni podobi.

To je apostoljstvo Marijinih otrok, to je namen in naloga društva, da na druge uplivajo in sebe izveličajo.

Težko in redko kedaj se zgubljen duša z besedo pridobi — ložej z močjo molitve, z žrtvovalnostjo in s čednostnim, izglednim življenjem.

Molitve.

I. Molitve pri tedenskih shodih in zborih.

Zbor se prične z molitvijo:

Veni, Sancte Spiritus,
reple tuorum corda fide-
lium et tui amoris in eis
ignem accende.

V. Emitte Spiritum tuum,
et creabuntur.

R. Et renovabis faciem
terrae.

Oremus.

Deus, qui corda fidelium
Sancti Spiritus illustratione
docuisti: da nobis in eodem
Spiritu recta sapere et de
ejus semper consolatione
gaudere. Per Christum Do-
minum nostrum. Amen.

Pridi sv. Duh, napolni
srca svojih vernih in užgi
v njih ogenj svoje ljubezni.

V. Izpošlji svojega Duha
in vse bo prenovljeno.

R. In obnovil boš obraz
zemlje.

Molimo.

O Bog, kateri si vernih
srca z razsvetljenjem sv.
Duha učil, daj nam v ravno
tistem Duhu spoznati, kar
je prav in njegovo ovese-
ljenje vedno uživati. Po
Kristusu Gospodu našem.
R. Amen.

Češčena Marija . . .

Potem se moli trikrat:

O Marija brez madeža spočeta! prosi za nas, ki k tebi pribežimo.

1. Skupno duhovno branje.

2. Prednica ali prednice namestnica naroča ali priporoča udom, kar spozna, da je društvu koristno ali potrebno.

Zbor se sklene z naslednjimi molitvami:

Sub tuum præsidium confugimus, sancta Dei Genitrix! nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus nostris, sed a periculis cunctis libera nos semper, Virgo gloriosa et benedicta, Domina nostra, mediatrix nostra, advocata nostra: tuo filio nos reconcilia, tuo filio nos commenda, tuo filio nos repræsenta.

V. Dignare me laudare te, Virgo sacrata.

R. Da mihi virtutem contra hostes tuos.

V. Memento Congregationis tuæ.

R. Quam possedisti ab initio.

V. Oremus pro benefactoribus nostris.

R. Retribuere dignare, Domine, omnibus nobis bona facientibus propter nomen tuum vitam æternam.

Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta Božja porodnica! Ne zaverzi naših prošenj v naših potrebah, temuč reši nas vselej vseh nevarnost, o častitljiva in blažena Devica naša gospa, naša srednica, naša besednica, naša pomočnica. S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči.

V. Hvalimo te, Devica presveta.

R. Daj nam moč zoper sovražnike tvoje.

V. Spominjaj se tega društva.

R. Ki je tvoje od začetka.

V. Molimo za svoje dobrotnike.

R. Povrni Gospod, milostljivo zavoljo svojega imena večno življenje vsem, kateri nam kaj dobrega storé.

V. Pro sororibus nostris
absentibus

R. Salvas fac ancillas
tuas, Deus meus, sperantes
in te.

Oremus.

Defende quæsumus, Do-
mine, beata Maria semper
Virgine intercedente, istam
ab omni adversitate fami-
liam, et toto corde tibi
prostratam ab hostium propi-
tius tuere clementer in-
sidiis. Per Christum Domi-
num nostrum.

V. Za svoje sestre, ka-
terih ni tukaj.

R. Pomagaj svojim slu-
žabnicam, ki v te zaupajo,
moj Bog.

Molimo.

Prosimo te, o Gospod,
obvaruj to svojo družino
po prošnji svoje deviške
Matere, Marije, vsake zoper-
nosti, in brani jo, ki se iz
vsega srca pred teboj po-
nižuje, po tvoji dobrotlji-
vosti vsega sovražnega za-
lezovanja. Po Kristusu Go-
spodu našem. R. Amen.

O Marija brez madeža spočeta . . . (3krat.)

*Je društvu kaka bolana tovaršica naznanjena, se skupno
moli:*

Pater noster. . . .

Ave Maria. . . .

V. Domine, ecce quam
amas, infirmatur.

R. Vadam et excitabo
eam.

Oremus.

Omnipotens æterne Deus,
salus æterna credentium,
exaudi nos pro infirma fa-
mula tua N., pro qua mi-
sericordiæ tuæ imploramus
auxilium, ut reddita sibi
sanitate, gratiarum tibi in
Ecclesia tua referat actiones.
Per Christum.

Oče naš . . .

Češčena Marija. . . .

V. Gospod glej, katero
ljubiš, je bolana.

R. Prišel bom in jo
ozdravil.

Molimo.

Vsegamogočni, večni Bog,
večno zdravje vseh vernih,
usliši nas, ki za tvojo bo-
lano služabnico pomoč tvo-
jega usmiljenja kličemo,
da Ti bo po zadobljenem
zdravju v tvoji sv. cerkvi
hvalo dajala, po Kristusu
Gospodu našem. R. Amen.

Se je društvu sporočilo, da kaka tovaršica umira, se za njo skupno moli:

Respice propitius Domine, famulam tuam N. in infirmitate corporis laborantem, et animam refove, quam creasti, ut in hora exitus sui absque peccati macula tibi Creatori suo per manus sanctorum Angelorum representari mereatur. Per Christum.

O Gospod, ozri se milostljivo na svojo služabnico, ki je od slabosti svojega telesa potrta in okrepčaj njeno dušo, katero si stvaril, da bo ob uri svoje smrti tebi — svojemu Stvarniku, po rokah svetih angelov brez madežev greha vredna predstavljena biti. Po Kristusu Gospodu našem. R. Amen.

Se je kedo družbini molitvi priporočil, se moli:

Oče naš . . . Češčena . . . in trikrat: O Marija brez . . .

Predeň se zbor sklene, se skupno moli za vse umrle ude in za verne duše v vicah:

De profundis clamavi ad te, Domine: Domine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes: in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observaveris, Domine: Domine, quis sustinebit?

Quia apud te propitiatio est: et propter legem tuam sustinui te, Domine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus: speravit anima mea Domino.

A custodia matutina usque ad noctem: speret Israël in Domino.

Iz globočine vpijem k tebi, o Gospod* Gospod, usliši moj glas!

Naj poslušajo tvoje ušesa* Glas moje prošnje:

Gospod, če boš na grehe gledal* o Gospod! kdo bo obstal?

Toda pri tebi je odpusčenje* in zavoljo tvoje postave čakam na tebe, o Gospod.

Moja duša se zanaša na njegovo besedo* moja duša v Gospoda zaupa.

Od jutranjega čuvanja do noči* naj Izrael v Gospoda zaupa!

Quia apud Dominum misericordia: et copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israël: ex omnibus iniquitatibus ejus.

V. Requiem æternam dona eis, Domine.

R. Et lux perpetua luceat eis.

V. Requiescant in pace.

R. Amen.

Oremus.

Deus, veniæ largitor et humane salutis amator, quaesumus clementiam tuam, ut nostrae Congregationis fratres, propinquos et benefactores, qui ex hoc saeculo transierunt, beata Maria semper Virgine intercedente cum omnibus Sanctis tuis ad perpetuae beatitudinis consortium pervenire concedas. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

*V zborih, ki se obhajajo po smrti kakega uda, se moli:
De profundis in: o Bog, ki odpuščenje deliš... in se
pristavi še:*

Oremus.

Inclina, Domine, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericordiam tuam suppliciter deprecamur: ut animam famulae tuae N., quam de hoc saeculo mi-

Ker pri Gospodu je usmiljenje* in pri njem je obilno odrešenje.

In bo Izrael rešil* vseh njegovih hudobij.

V. Gospod, daj jim večni mir.

R. In večna luč naj jim sveti.

V. Naj v miru počivajo.

R. Amen.

Molimo.

O Bog, ki odpuščenje deliš in zveličanje ljudi hočeš, prosimo tvojo dobrotljivost, pripelji ude našega društva, naše sorodnike in dobrotnike, ki so se od tega sveta ločili, po prošnji blažene, vselej Device Marije in vseh Svetnikov k vživanju večnega veselja. Po Kristusu Gospodu našem. Amen.

Molimo.

O Gospod poslušaj milostljivo naše prošnje, s katerim tvoje usmiljenje ponižno kličemo, da dušo tvoje služabnice N., katero si iz tega sveta poklical,

grare jussisti, in pacis ac lucis regione constituas et Sanctorum tuorum jubeas esse consortem. Per Christum etc.

v kraj miru in luči pripelješ in jo deležno storiš veličastva tvojih Svetnikov. Po Kristusu Gospodu našem. Amen.

II. Molitve pri mesečnih zborih:

Veni s. Spiritus
Ave Maria . . .

Pridi sv. Duh (str. 57.)
Češčena Marija . . .

O Marija brez madeža spočeta (3krat.)

Oremus.

Omnipotens, clementissime Deus, qui hodierna die tuam Aggregationem Immaculatae Virginis Mariae ad glorificandum nomen sanctum adunare fecisti: te supplices deprecamur, ut intercedente eadem beatissima Virgine cum omnibus Sanctis tuis, infundas Spiritum tuum, qui nos in observantia mandatorum nostrae Aggregationis confirmet, a mundi vanitatibus nos semper custodiat, et gratiae suae munere in portum salutis inducat. Per Christum Dominum nostrum.

Molimo.

Vsegamogočni, najdobrotljivši Bog, ki si današni dan društvo blažene Device Marije zedinil v čast tvojega svetega imena: ponižno te prosimo, izlij po prošnji blažene Device in vseh tvojih Svetnikov, svojega Duha v naše srca, ki nas bo v spolnovanji pravil našega društva krepčal, posvetnih nečimernosti varoval in nas s pomočjo svoje gnade v zavetišče večnega zveličanje pripeljal. Po Kristusu Gospodu našem. Amen.

4.) *Potem se zapoje.* — 5.) *Govor ali konferenca, po govoru moli predsednica ponovljenje posvečenja, s katerim so se udje Mariji posvetili:*

O brezmadežna Devica Marija — naša mogočna priprošnica in ljubeznjiva Mati — veselimo se svoje velike sreče, da smo tvoji.

izvoljeni otroci in da smemo pod tvojo brambo biti. — Zato pa radi pridemo vsak mesec k tebi, da ponovimo posvečenje, — s katerim smo se tvoji službi posvetili na dan, ko smo bili vsprejeti v tvojo preljubljeno družino. Sprejmi, o Marija vnovič to naše darovanje. — Tebi darujemo vse svoje misli in nagnjenja — vso svojo ljubezen in svoje življenje. — Ozri se na nas, ki pred teboj klečimo —; vnovič se ti zahvaljujemo za to posebno milost, da si nas sprejela v število svojih otrok — in za vse dobrote, katere si podelila posameznim udom in vsemu društvu v preteklem mesecu. — O usmiljena Mati — dopolni delo, ki si ga pričela — in sprosi nam od Jezusa, svojega Sina, milost, da se tolike ljubezni in tolikih dobrot vredne skažemo.

Oh, odpusti nam brezštevilne pregreške in zanikarnosti, s katerim smo te žalili — in ne odreči nam nevrednim svojega maternega blagoslova. — Kako bi vendar zamogla zaničevati naše darilo in prošnje? Res, da smo nehvaležni otroci — ali pa kedaj zavrže mati svojega otroka — ki s skesanim srcem v njeno materno naročje pribeži?

Če tudi nismo vredni tvojih milosti, pomisli vendar, o sladka Devica Marija, da si najdobrotljivša Devica — pribežališče grešnikov — mati usmiljenja in tudi naša sladka Mati!

Glej, v tem trenutku klečimo pred teboj, mi, tvoj delež in tvoja lastnina, da tvojemu srcu silo delamo.

O Marija, najčistejša med devicami, usliši svoje otroke sedaj in vselej. Iz visokosti svojega trona ljubeznjivo čuj nad nami, in varuj nas naših sovražnikov. — V tvoje brezmadežno srce položimo svoje veselje in trpljenje — svoje upanje in svoj strah; bodi ti naše veselje v žalosti — naš mir v vojskovanju — naša moč v boju — naš svèt v ravnanju, — naše pribežališče v vseh naših potrebah; o bodi vselej in v vsem naša Mati! in ne zapusti nas ob uri naše smrti, da bomo kedaj s tvojim srcem zedinjeni se večno veselili potem, ko smo ti tukaj na zemlji zvesto služili in te pobožno častili.

O Marija brez madeža (3krat.)

Zbor se sklene z naslednjimi molitvami:

Pod tvojo pomoč V. Hvalimo te
 V. Spominjaj se tega društva V. Molimo
 za svoje dobrotnike V. Za svoje sestre
 Molimo: Prosimo te, o Gospod, (glej str. 58 in 59.)

III. A. Molitve in običaji pri slovesnem vsprejemu v društvo.

Narprej se poje:

Hymnus:

Ave, maris stella,
 Dei Mater alma,
 Atque semper Virgo,
 Felix coeli porta.

Sumens illud Ave
 Gabrielis ore,
 Funda nos in pace,
 Mutans Hevae nomen.

Himna:

Zdrava morska zvezda
 Božja mati sveta
 Ino zmiraj deva
 Blaga rajška vrata.

Si pozdrav sprejela
 Iz ust Gabriela
 Mir nam daj, in Eve
 Nam ime spremeni.

Solve vincla reis,
Profer lumen caecis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse Matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singularis,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solutos,
Mites fac et castos.

Vitam praesta puram,
Iter para tutum,
Ut videntes Jesum,
Semper collaetemur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spiritui sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

V. Ora pro nobis, sancta
Dei Genitrix.

R. Ut digni efficiamur
promissionibus Christi.

Oremus.

Concede nos famulos
tuos, quaesumus, Domine
Deus, perpetua mentis et
corporis sanitate gaudere,
et gloriosa beatae Mariae
semper Virginis interces-
sione, a praesenti liberari
tristitia et aeterna perfrui
laetitia. Per Christum etc.

Grešnim vzem' okove
Slepim daj svitlobo
Slabega nas reši
Dobro vse nam sprosi.

Mater nam se skaži
Prošnje naj usliši
Ki za nas včlovečen
Tvoj je hotel biti.

Deva ti prečudna
Deva preponižna
Štor' nas greha proste
Čiste in ponižne.

Daj življenje čisto
Pot pripravi varno
Da na veke vid'mo
Jezusa veseli.

Slava bod' Očetu
Slava bodi Sinu
Z Duhom trikrat svetim
Slava trem enaka.
Amen.

V. Prosi za nas sveta
Božja porodnica!

R. Da bomo vrédni obljud
Kristusovih.

Molimo.

Dodeli nam, svojim slu-
žabnikom, prosimo, Gospod
Bog! da vedno zdravje na
duši in telesu vživamo, in
da bomo po častitih proš-
njah svete Marije, vselej
Device sedanje žalosti re-
šeni in večnega veselja
deležni. Po Kristusu....

Govor ali konferenca.

Potem otrok, ki se ima vsprejeti v društvo — z gorečo svečo v roki — poklekne pred altar — in odgovarja glasno in razločno na vprašanja, ki ga vodja stavi. (Je več otrok — se vprašanja stavijo v množini.)

Vodja vpraša: Otroci moji! iz kakošnega namena pridete danes k altarju brezmadežne Device Marije?

Otroci: Častiti, duhovni oče, iz vsega srca hrepenimo, da nas sprejmete v društvo Marijinih otrok.

Vodja: Mi tudi obljubite — postave Marijinih otrok spolnovati in vse pobožnosti društva opravljati?

Otroci: Obljubimo, častiti duhovni oče, z Božjo gnado in po priprošnji nebeške Matere Marije vse spolnovati — in zvesti ostati do smrti.

Vodja: Obljubite tudi — si za tiste čednosti prizadevati — katere Marijine otroke posebno kinčati morajo: čistost — ponižnost — pokorščino — in ljubezen?

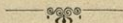
Otroci: Obljubimo, častiti, duhovni oče, da si bomo posebno za te čednosti prizadevali in po izgledu svoje svete in brezmadežne matere v dejanju izvrševali.

Vodja: Gledé vašega presrčnega hrepenenja in poštenega namena, katerega nanzanjate, vas z veseljem sprejmemo v društvo Marijinih otrok, in da bo svetejši in slovesnejši vaš trdni sklep, molite zdaj vpričo svojih

tovaršic posvečenje, s katerim se bote brezmadežni Devici Mariji posvetile.

Otroci molijo glasno:

O Marija brez madeža spočeta — tebe si izvoljim — jaz N. N. za svojo priprošnico — Gospo in Mater — bodi moje varstvo in moja bramba. — Pred tvojimi nogami klečim in sklenem: iz vseh moči si prizadevati, da bom tvojo čast in častenje pospeševala. — Slovesno obljubim, da hočem odzdaj vsa tvoja biti, — tebe nasledovati in tvoje čednosti posnemati — vzlasti tvojo angelsko čistost — tvojo globoko ponižnost — tvojo sveto pokorščino in tvoje nepripodobljivo ljubezen. — Te dolžnosti danes pred tvojim altarjem prevzamem — vpričo vse nebeške družine. Sprosi mi, o ljubeznjiva Mati, milost, da jih vse svoje življenje zvesto spolnujem, da bom tako vredna tvoj otrok biti.

Benedictio numismatis:

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit coelum et terram.

V. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Deus, qui beatam Mariam semper Virginem ab aeterno elegisti, ipsamque ab omni peccati labe praeservasti, de qua nasceretur Unigenitus Filius tuus, Salvator mundi: bene † dicere et sancti † ficare dignare hanc ejus imaginem (vel has ejus imagines), ut haec famula tua (vel hae famulae tuae), quae illam (vel illas) devote ac reverenter in signum filialis erga Matrem affectus gestaverit (vel gestaverint); ejus aspectu excitata (vel excitatae), Immaculatam beatae Virginis Conceptionem congrua pietate veneretur (vel venerentur), ejusque potentissimam apud te intercessionem impetretur (vel impetrentur). Per eundem Christum.

Aspergit aqua benedicta chordam et numisma — et imponens singulis super humeros dicit:

Marijin otrok! sprejmi ta trak in to svetinjo kot častno obleko brezmadežne, deviške Matere in kot zunanje znamenje tvojega posvečenja. Ne pozabi, da se moraš z nedolžnostjo in pobožnostjo take Matere vrednega skazati.

Porrigenis singulis librum sodalitatis dicit:

Vzemi te bukve pravil in družbinih pobožnosti — glej, da jih zvesto spolnuješ.

Vertens se ad sodales dicit:

Ego auctoritate, qua fungor, et mihi a sancta Sede concessa, admitto te in Aggregationem Immaculatae Conceptionis beatae

Mariae Virginis et te facio participem omnium bonorum spiritualium ejusdem Societatis. In nomine Patris † et Filii † et Spiritus † Sancti. Amen.

Suscipiat te Christus in numerum Con-sociarum nostrarum et suarum famularum, et concedat tibi tempus bene vivendi, donum bene agendi, constantiam bene perseverandi, et ad aeternae vitae haereditatem feliciter perveniendi. Et sicut nos hodie fraterna cha-ritas spiritualiter jungit in terris, ita divina pietas, quae dilectionis est auctrix et amatrix, nos cum fidelibus suis conjungere dignetur in coelis. Per eundem Christum Dominum nostrum etc. Amen.

Ÿ. Ecce, quam bonum et quam jucundum.

R. Habitare fratres in unum.

Ÿ. Confirma hoc, Deus, quod operatus es in nobis.

R. A templo sancto tuo, quod est in Jerusalem.

Ÿ. Salvam fac ancillam tuam.

R. Deus meus, sperantem in te.

Ÿ. Mitte ei auxilium de sancto.

R. Et de Sion tuere eam.

Ÿ. Ora pro nobis, sancta Dei Genitrix.

R. Ut digni efficiamur promissionibus

Christi.

Ÿ. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

Ÿ. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Adesto, Domine, supplicationibus nostris, et hanc famulam tuam, quam in Congregationem Immaculatae Mariae Virginis aggregavimus, bene † dicere dignare, et praesta, ut statuta nostra, per auxilium gratiae tuae, sancte, pie ac religiose vivendo valeat observare et observando vitam promereri sempiternam. Per Christum etc. Amen.

Potem se poje:

Magnificat* anima mea Dominum.

Et exultavit spiritus meus* in Deo salutari meo.

Quia respexit humilitatem ancillae suae* ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

Quia fecit mihi magna qui potens est* et sanctum nomen ejus.

Et misericordia ejus a progenie in progenies* testamentibus eum.

Fecit potentiam in brachio suo* dispersit superbos mente cordis sui.

Deposuit potentes de sede* et exaltavit humiles.

Esurientes implevit bonis* et divites dimisit inanes.

Suscepit Israël puerum suum* recordatus misericordiae suae.

Moja duša poveličuje Gospoda.

In moj duh se veseli* v Bogu, mojem Zveličarju.

Ker se je ozrl na nizkost svoje dekline* zakaj glej, odsihmal me bodo srečno imenovali vsi narodi.

Zakaj velike reči mi je storil on, ki je mogočen* in sveto njegovo ime.

In njegovo usmiljenje jim je od roda do roda* kateri se njega boje.

Moč je skazal s svojo roko* in razkropil je napuhnjene v misli njih srca.

Mogočne je s sedeža vrgel* in ponižne povzdignil.

Lačne je z dobrim napolnil* in bogate prazne spustil.

Sprejel je Izraela, svojega služabnika* in se je spomnil svojega usmiljenja.

Sicut locutus est ad patres nostros * Abraham et semini ejus in saecula.

Gloria Patri et Filio * Et Spiritui sancto.

Sicut erat in principio et nunc et semper * Et in saecula saeculorum. Amen.

Kakor je obljubil našim očakom * Abrahamu in njegovemu zarodu na vekomaj. (Luk. I. 46.)

Čast bodi Bogu Očetu . . .

V. Tota pulchra es, amica mea.

R. Et macula originalis non est in te.

Oremus.

Domine Jesu Christe, qui in cruce moriens Immaculatam Virginem Mariam, Genitricem tuam, Matrem nobis misericorditer dedisti: concede, ut tanti beneficii memores, vitae innocentia sinceraque pietate nos dignos Mariae filios comprobemus. Qui vivis et regnas in saecula saeculorum. Amen.

B. Pri vsprejemu prosečih t. j. hrepenečih po društvu ni ne posebnih molitev ne običajev — le posvečenje berejo kleče pred altarjem:

Ker mi je tolika sreča došla, da se smem pridružiti številu prosečih Marijinega društva — padem k tvojim nogam — o brezmadežna Devica Marija — in izjavim svojo presrčno željo, da tudi jaz želim biti v številu tvojih preljubljenih otrok. Da to preizvrstno milost zaslužim, storim trdni sklep, moja preljubeznjiva Mati, — da si bom iz vse moči prizadevala, da bom svoje tovaršice spodbujala

k dobremu s svojo pobožnostjo — s svojo ljubeznijo — in pokorščino in se bom trudila — si tiste čednosti pridobiti, katere od svojih otrok zahtevaš. — Ali, o Mati Marija, ti poznaš mojo lahkomišljenost in nestanovitnost, podpiraj me ti, moja mogočna priprošnica, in sprosi mi od tvojega Božjega Sina stanoovitnost in zvestobo v mojih sklepih do konca, da tako zaslužim biti tvoj otrok na zemlji in v nebesih. Amen.

C. Molitve pri volitvah.

Narprej se poje:

Veni, Creator Spiritus,
Mentes tuorum visita,
Imple superna gratia,
Quae tu creasti, pectora.

Qui diceris Paraclitus,
Altissimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, charitas,
Et spiritualis unctio.

Tu septiformis munere,
Digitus paternae dexteræ,
Tu rite promissum Patris.
Sermone ditans guttura.

Accende lumen sensibus,
Infunde amorem cordibus,
Infirma nostri corporis
Virtute firmas perpeti.

Hostem repellas longius,
Pacemque dones protinus,
Ductore sic te praevio
Vitemus omne noxium.

O pridi Stvarnik, sveti Duh!
Obišči pamet, dušo nam,
Napolni z rajsko milostjo
Serca, katere vstvaril si!

Saj pravimo ti Tolažnik
In dar Boga neskončnega,
Ljubezen, ogenj, živ studen'c,
Mazilo blago naših duš.

Darov sedmerih vir si ti,
Desnice perst Očetove,
Očetova obljuba ti
Z jeziki gerla bogatiš.

Prižgi razumu pravo luč,
Ljubezen v serca nam izlij,
Slabosti trupla našega
Daj krepko nam prenašati!

Odženi v stran sovražnika,
Dodeli nam pokoja dar!
Pod tvojim vodstvom homo
se

Ogibali škodljivega.

Per te sciamus da, Patrem,
Noscamus atque Filium
Teque utriusque Spiritum
Credamus omni tempore.

Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paraclito
In saeculorum saecula.

Amen.

Emitte et Oremus (vide pag. 57.)

Po dovršenih volitvah se zapoje psalm 116.

Laudate Dominum omnes
gentes* laudate eum omnes
populi.

Quoniam confirmata est
super nos misericordia ejus*
et veritas Domini manet in
aeternum.

Gloria Patri et Filio* et
Spiritu sancto.

Sicut erat in principio
et nunc et semper* et in
saecula saeculorum. Amen.

Benedicamus Patrem et
Filium cum sancto Spiritu.

Laudemus et superexal-
temus eum in saecula.

Oremus.

Deus, cujus misericordiae
non est numerus, et bonitatis
infinite est thesaurus: piis-
simae majestati tuae pro col-
latis donis gratias agimus,
tuam semper clementiam
exorantes, ut, qui peten-
tibus postulata concedis,

Po teb' poznamo Očeta naj,
Poznamo Sina Božjega;
Da ti obeh si lasten Duh,
Naj vedno terdno ver'jemo.

Očetu slava bode naj
Z edinim Sinom vekomaj,
In s Tolažnikom blaženim
Na večne čase slavljenim.

Amen.

Hvalite Gospoda vsi na-
rodi* hvalite ga vse ljud-
stva.

Ker potrjena je nad
nami njegova milost* in
Gospodova resnica ostane
vekomaj.

Čast bodi

V. Hvalimo Očeta in Sina
s svetim Duhom.

R. Častimo in povikšujmo
ga vekomaj.

Molimo.

O Bog, katerega usmi-
ljenje nima števila in ka-
terega dobrote bogastvo je
neskončno, hvalimo tvoje
veličastvo za dodeljene dari
in prosimo vedno tvoje
milosti, da, ki prošnikom
dodeliš, kar želé, jih ne

eosdem non deserens ad
praemia futura disponas.
Per Christum Dominum no-
strum. Amen.

zapusti, temuč jih pri-
pelji k prihodnjemu plačilu.
Amen.

Slovo od Marije.

**Predeň družbeniki društvo zapustijo — obljubijo Mariji
zvestobo tudi med svetom — in se poslovijo tako:**

O Marija, moja ljuba Mati! približal se je čas žalostne ločitve — prišel je dan, ki me bo ločil od tvoje hiše in iz družbe tvojih preljubljenih otrok. — Težko mi je — vendar naj se zgodi volja Tvojega Božjega Sina. Prosim te, o presveta Devica, podpiraj me, in varuj me vseh nevarnosti — brani me vseh zanj, katere bojo meni neskušeni nastavljali moji sovražniki. Dosedaj si ti čula nad mojo dušo, od zdaj pa potrebujem še mogočnejše brambe. Prosim te, zadobi mi milost, da se bom vedno skazala tvojo hčer. O čista, o brezmadežna Devica, tu obljubim, da bom v tvojem častenju zvesta ostala, — posvetnih nazorov pa se ogibala. — Čast mi je — in moja narvečja sreča bo, da tudi druge pripeljem v tvojo službo. Pri tvojih altarjih hočem potrebne pomoči iskati — da se ohranim v pobožnosti in se prizadevam za čednosti. — To je moj trdni sklep, o ljuba Mati, daruj ga tvojemu ljubemu Sinu; — presveta Trojica naj blagoslovi sklep in mene; blagoslovi tudi ti, presveta Devica mene in

vse, ki so tukaj z menoj združeni; sprosi nam vsem milost, — da se kedaj pri tebi v nebesih vidimo. Amen.

N a v o d

za redno in pravilno življenje.

Marijini otroci si naj zapomnijo, da se tudi med svetom gotovega reda in pravilnosti držati morajo. Skušnja uči, da, kadar udje med svet pridejo in se za red in pravilno življenje ne zmenijo več — se navadno v posvetne raztresenosti vtopijo, duha pobožnosti zgubijo in žalostni osodi naproti grejo. Da se obvaruješ te nesreče, vedi, kaj imaš storiti

Vsaki dan:

Opravi zvesto svoje pobožnosti — delaj pridno in k Božji časti — čas odpočitka obrni v to, da svoje telesne moči okrepčaš, — ne trati pa dragega časa s praznim govorjenjem, postopanjem

1. Tvoje prvo dejanje, ko se zjutraj zbudiš, je, da se pobožno pokrižaš; tvoja prva misel, da dan Bogu daruješ; tvoje prve besede: Jezus, Marija, Jožef. Opravi pobožno jutranjo molitev. — Imaš čas in priložnost, pojdi k sv. maši.

2. Ako ti dolžnosti pripustijo — obiši popoldne podobo blažene Device; ti to ni

mogoče — stopi saj v duhu pred altar ali v kapelico, kjer je Marijina podoba izpostavljena.

3. Ne pozabi, da vsak dan, če ne več, saj eno skrivnost sv. rožnega venca obmoliš.

4. Skleni dan z večerno molitvijo in sprašaj vsak večer svojo vest.

5. Opravi svoje dela dobro in zvesto — vsaki dan. Svetniki niso le molili — tudi delali so. Pokaži toraj svetu, da pobožni ne pasejo lenobe, ampak, da se pobožnost lepo strinja z delom.

6. Varuj se branja zapeljivih knjig in pogubljenih časopisov.

7. Narvečja previdnost pa je treba v govorjenju. Varuj se vsega pikanja in zbadanja — prepiranja in nasprotovanja — obrekovanja in opravljanja, godrnjanja in besedovanja.

8. Razujzdanih prijateljic in zapeljivih oseb se ogibaj.

9. Trije dnevi v letu morajo Marijinim otrokom pomenljivi biti: obletni dan sv. krsta — dan prvega sv. obhajila in dan vsprejema v društvo Marijinih otrok. Te dneve posvečujejo s tem, da prejmejo sv. zakramente — krstno obljubo ponovijo in se v novič Mariji darujejo.

10. Službi Matere Božje posvečeni — morajo Marijini otroci pravo otroško in nemejeno zaupanje imeti v to nebeško Kraljico

— v vseh svojih potrebah se k njej zatekati
— povsod z gorečnostjo pokazati, da jo v
resnici ljubijo.

Duhovne vaje.

Duhovne vaje bodisi mesečne ali letne, so vsaki pobožni duši, ki v pobožnosti napredovati hoče, prav koristne, včasih tudi — rekel bi — potrebne.

a) O letnih duhovnih vajah

pravi sv. Vincencij: „Med duhovnimi pripomočki, katere Bog vsakemu človeku ponuja, da svoje nerodno življenje popravi — in začne krščansko živeti — ga ni boljšega, kakor so letne duhovne vaje.“ — Duhovne vaje delati pa se pravi — ločiti se od posvetnih opravkov, da mirno stan svoje vesti pregledaš — preiščuješ — moliš — in se s tem pripraviš, da svojo dušo greha, grešnega nagnjenja in grešnih navad očistiš — da v srcu zbudiš sveto hrepenenje po resnični, krščanski pobožnosti, — da želiš le Božjo voljo spoznati in po tem spoznanju živeti. — Edin namen duhovnih vaj je toraj: prenovljenje notranjega človeka; v ta namen je pri duhovnih vajah upeljano: branje — preiščevanje — izpraševanje vesti — spoved — molitev — molčanje.

Duša, ki se v duhovne vaje poda, jih mora začeti s tem, da v ponižnosti spozna,

kako zelo jih je potrebna — ker je bolehana postala. Tako nevarna pa ko tudi je njena bolezen, naj zaupa, duhovne vaje jo bojo ozdravile. Ozdravile jo bojo pa le, ako bo — ne le želela, ampak si tudi prizadevala, tudi vse storila, kar ozdravljenje pospešuje — vzlasti, ako jih bo z zbranim duhom naredila, goreče molila in trdno, resnično voljo imela, vse težave z junaško srčnostjo prevzeti in prenašati. S takimi mislimi navdušeni morajo Marijini otroci letne duhovne vaje pričeti. — (Načrt in dnevni red glej: Eksercicije ali tridnevne duhovne vaje . . . po načrtu sv. Vincencija 1889.)

b) Mesečne duhovne vaje.

Če so letne duhovne vaje tudi obilni sad obrodile — vendar, da se ta sad ohrani — se mora oživljati in vnemati z nepretrganimi pobožnostmi — vzlasti z mesečnimi duhovnimi vajami. (Glej Eksercicije str. 329.)

Marijini otroci si toraj določijo v vsakem mesecu dan, da resnobneje pregledajo svojo vest, kako so v preteklem mesecu ravnali. Pri tem izpraševanju se jim bo vest zbudila in očitala pregreške pretečenega meseca. Tako očitane vesti naj dobro porabijo ter sklenejo, v prihodnjem mesecu se varovati ravno tistih pregreškov, katerih so se dosedaj krivi storili —, da se pripravijo na smrt in so tudi vsak dan pripravljeni pred Božjim sodnikom se prikazati.

Mesečne duhovne vaje so kratka postaja na potu v večnost. Duša malo postoji, da premišljuje, jeli, je še na pravem potu — ali je že tako nesrečna, da ga je zgrešila. Premišljevanje o skrbi za dušno zveličanje — o štirih poslednjih rečeh — in kako potrebno nam je se premagati in si silo delati — da v nebesa pridemo; to dušo zbudi iz mlačnosti, ako je v to nesrečo zabredla.

Mesečna spoved bo zbrisala vse grehe celega meseca in novi trdni sklep da upanje, da se bo v prihodnjem mesecu tudi novo življenje prikazalo.

Da bojo duhovne vaje Marijinim otrokom tudi duhovno koristile, je pomniti:

1° da že na predvečer vse posvetne raztresenosti iz glave izbijejo — se v duhu zberejo — Boga milosti prosijo, da bi jim pomagal, duhovne vaje jutri dobro napraviti.

2° Že zvečer se moli: Veni Creator Spiritus str. 72 in: Spomni se ... Dobro je, ako si dan poprej kako prostovoljno zatajevanje naložijo.

3. Večerno molitev opravijo s posebno pobožnostjo — pregledajo in pripravijo že zvečer premišljevanje za jutri. V mesečnih duhovnih vajah se premišljuje ena zmed štirih poslednjih reči — kaka grešna navada, kateri so Marijini otroci narbolj podvrženi — ali tista čednost, katero si pridobiti hočejo — tudi kaka krščanska dolžnost, katero so zanemarjali.

4. Ko se zjutraj zbudijo, naj bo njih prva misel: Bog mi je dal ta dan, da popravim nerodnosti svojega življenja — danes hočem vsako delo tako opraviti, kakor da bi moje zadnje delo bilo.

5. Po jutranjem premišljevanju naj grejo vsi k sv. maši — in v pripravnem času obišejo Jezusa v presvetem Zakramentu — in pred svetim Rešnjim Telesom svojo vest sprašajo ter se presodijo — kakošno je bilo njih življenje v preteklem mesecu.

6. Naj ne pozabijo, da je to delo narvažnejše delo duhovnih vaj. Dobro je, ako pri tej priložnosti preberejo trdne sklepe letnih duhovnih vaj — in one, ki so jih v zadnjih mesečnih vajah napravili.

7. Ta dan morajo z večjo pobožnostjo, kakor drugekrate moliti sv. rožni venec, — in zvečer, predenj se k počitku podajo, še enkrat in z zbranim duhom premisliti: Enkrat moram umreti.

Druge pobožnosti, ki se Marijinim otrokom priporočajo:

1. Jezusovi izreki, p. „Kaj mi pomaga, ako si ves svet pridobim, svojo dušo pa pogubim.“

2. Kratki zdihljeji k Jezusu in Mariji. 3. Duhovno obhajilo. 4. Premišljevanje Kristusovega trpljenja in sv. križev pot. 5. Častenje presv. Jezusovega srca. 6. Častenje sv. angela varuha. 7. Molitve za verne duše v vicah. 8. Obiskovanje sv. Rešnjega Telesa. 9. Duhovno branje. 10. Vsakdanje premišljevanje.

Sv. maša.

Obhajilne molitve, ki se med sv. mašo na glas molijo,
kadar je skupno sv. obhajilo.

N a m e n.

O Jezus — ki si s svojo smrtjo na križu — samega sebe v daritev dal za naše grehe — in si v svoj spomin — nekrvavo daritev svojega telesa in svoje krvi — v svoji cerkvi zapustil — z hvaležnim srcem se v tej uri spominjam — tvoje neskončne ljubezni — in hočem s pobožnostjo in častjo pri sedanji daritvi biti.

Vedno te hočem hvaliti in častiti — se ti zahvaljevati za vse milosti — in meni dodeljene dobrote — vzlasti za nezapopadljivo ljubezen — s katero si zakrament svojega telesa in krvi vpostavil, — in se hočeš moji duši v hrano dati.

O Zveličar — ne dopusti, da bi nevedno k tvoji mizi pristopila! — Ti sam mi pripravi srce — odvzemi vse — kar ti na meni ni dopadljivo. Naj bo današna sv. maša — spravna daritev za vse moje smrtne in odpustljive grehe. — Dodeli mi milost — da

zakrament tvojega telesa in krvi — z živo vero — trdnim zaupanjem — in hvaležno ljubeznijo prejmem — in se vdeležim sadu večnega življenja.

Oče nebeški! — ozri se milostljivo na to sv. daritev. — Prosim te — po zasluženju Jezusa Kristusa — usliši mojo molitev — sprejmi dopadljivo to daritev. — Odpusti mi moje grehe — in posveti mojo dušo. — Pomnoži mojo vero — potrdi moje upanje — vnemaj mojo ljubezen, — da vredna pristopim k tistemu — katerega si nam iz ljubezni dal — tvojega Sina, našega Gospoda in Zveličarja. Amen.

Molitve.

O Bog, moj narljubeznjivši Oče — k tvoji mizi pridem — da prejmem v svoje srce — pravo telo in pravo kri — Jezusa Kristusa. — Vendar bojim se, — ako premislim, — da pride ta k meni, — ki je narsvetejši; — kajti še narčistejša Devica — je morala po sv. Duhu pripravljena biti, — ko je tvojega Sina spočeti imela; — kako bi jaz, reven otrok, — ki sem toliko greha storila, — se drznila ga v svoje grešno srce sprejeti? — Ali ravno zato, ker sem revna, — stavim svoje zaupanje na daritev sv. maše, — da iz obilnega zaklada Kristusovega zajmem toliko, — kolikor za svojo dušo potrebujem.

Ta daritev namreč je resničen zaklad — vseh milosti, iz katerega jih Bog vsem potrebnim deli.

V duhu stopim toraj k altarju — in ti darujem tvojega ljubega Sina — k tvoji viši časti — in poveličanju, — kakor tudi za očistenje moje duše. Prosim te, o Bog, — očiščaj me bolj in bolj s krvjo in vodo, — ki ste tekli iz Jezusove rane, — in obogati me po svojem neskončnem zasluženju. — Amen.

Daj mi pravo pobožnost — srčno kesanje — globoko ponižnost — in goreče hrepenenje po tebi. — Dodeli mi vse tebi dopadljive čednosti — vzlasti stanovitno ljubezen; — ona je svatovska obleka, — brez katere k Božji večerji ne smem priti. — Amen.

Berilo in evangeliij.

O moj Gospod — moj ljubeznjivi Zveličar — poklical si me, naj danes k tebi pridem; — zato klečim tukaj pred tvojim altarjem — da te prejmem — tebe, kruh življenja — in nebeško dušno hrano. — Daj mi čisto, ljubezni goreče srce — srce take čistosti, — kakor so srca tvojih izvoljenih — ki so vneta goreče ljubezni tega narsvetejšega Zakramenta.

Zaupam v tebe, o Gospod, — in te prosim, — izlij žarke svoje luči — da očistiš in razsvetliš moje srce, — in ga pripraviš vredno prebivališče tvojemu Sinu.

O Jezus, — tvoja Božja luč naj me pelje — na tvojo sv. goro, — k tronu tvoje milosti, — da vidim in okusim, — kako sladak

si, o moj Bog — luč in življenje naših duš. — O Gospod! — daj da jokam — in objokujem brezštevilne grehe svojega življenja; velik je moj dolg. — Obžalujem vse — v grenkosti svoje duše. — Kako bi se predrznila — stopiti pred tvoje obličje — in še celo k mizi tvojih izvoljenih in angelski kruh zavžiti?

O Marija, — preblažena Devica — svet in čist tempelj včlovečene besede, — sv. Janez Krstnik, vsi apostoli in učenci Gospodovi — in vsi sveti duhovi — prosite za me, — da se me Gospod usmili, — da mi grehe odpusti — in mojo dušo očisti, — da z zaupanjem pristopim — in zakrament življenja prejmem v svoje izveličanje.

Usmili se me, o Bog usmilienja, — usmili se me, o Duh Božje ljubezni, — ker revna sem zares in uboga. — O Jezus, — lačna in potrebna pridem k tvoji mizi — oh, obogati mojo revščino, — nasiti me z nebeško jedjo — katero je tvoja ljubezen ubogim pripravila.

Vera — Kredo.

Prišla je srečna ura, — po kateri sem hrepenela, — da bom zopet smela k tvoji mizi, o Gospod, pristopiti, — in zavžiti živi nebeški kruh, — tvoje presveto telo in tvojo kri.

O ljubeznjivi Zveličar, — kako bi se zamogla zadosti zahvaliti, — da me k svoji mizi kličeš — in mi dovoljuješ tam se na-

sititi — meni, revni stvari? O Jezus, — kako se ti dostojno zahvaliti zamorem — za tvojo neskončno, nezapopadljivo ljubezen?

O Gospod! — verujem, da si Božji Sin — naš živi nebeški kruh; — verujem, da si v sv. zakramentu z dušo in telesom — kot Bog in človek resnično pričujoč, — verujem, da je tvoje telo v resnici živež — in tvoja sv. kri v resnici pijača, — in da se bom sedaj pri tvoji mizi te nebeške hrane udeležila. — Vse to verujem — ker si ti, vsega-vedejoč in večno resničen — to razodel, — ti imaš besede večnega življenja, — tvoja beseda je resnica in življenje — tvoja beseda ne goljufa. — Tvojo besedo verujem — pomnoži mojo vero, o Jezus!

Darovanje.

Vsegamogočni, večni Bog, — če sem tudi nevredna, da bi se tvojemu altarcu približala — vendar želim tebi — živemu, pravemu Bogu — po mašnikovih rokah — tiste čiste darove darovati, — ki se bojo v pravo telo — in v pravo kri — tvojega ljubljeneega, edino-rojenega Sina spremenili. — Ta brezmadežni dar ti darujem — s tem namenom, — ki ga je imel Jezus Kristus — moj Bog in Gospod takrat, — ko je to sv. daritev vpostavil.

Darujem ti ga v zahvalo za vse — meni od začetka do tega trenutka podeljene gnade in dobrote, — vzlasti za tiste, — katere sem lahkomisljeno prezirala — in za tiste, za

katere se še nikoli nisem zahvalila. — Darujem ti ga v zadostenje za svoje grehe, — katerih število se je že le preveč pomnožilo; — katerim se pa zdaj odpovem s tvojo pomočjo. — Darujem ti ga tudi zato, da si zadobim gnado stanoovitnosti v dobrem do konca, — vzlasti pa, — da danes Jezusa Kristusa, — svojega Gospoda in Boga — vredno v svoje srce sprejemem. — Dodeli mi to, — nebeški Oče, — po zasluženju daritve te svete maše. — Amen.

Predglasje in tihe molitve.

S trdno in živo vero pridem k tvoji Božji mizi, kjer me boš s svojo obilno milostjo nasitil; — s trdnim zaupanjem pričakujem to od tebe — dobrotljivi in ljubeznjivi Jezus.

Na tvojo vsegamogočno ljubezen in dobrotljivost zaupam — in na tvojo nespremenljivo obljubo. Od tebe smem vse upati — ti si vsegamogočen, ki daš in spolniš, — kar si obljubil; — ti si nardobrotljivši; rekel si, moje meso je v resnici jed, — in moja kri je v resnici pijača. — Upam, da boš s to sveto hrano okrepčal mojo dušo v dobrem. — Rekel si: Kdor je moje meso in pije mojo kri, ostane v meni in jaz v njem. — O Jezus, zaupam, da ostaneš v meni in jaz v tebi. — Rekel si: Kdor mene je — bo živel zavoljo mene, — kdor ta kruh je, bo živel vekomaj. — Zaupam, o Gospod, da ga boš tudi meni podelil.

Vse to upam od tebe — na tvojo dobrotljivost in vsegamogočnost — stavim vse svoje zaupanje — in vekomaj ne bom osramotena, — ker si zvest, o moj Gospod in moj Bog. — Potrdi mojo vero — potrdi moje upanje — o Jezus.

Povzdigovanje.

Čast in hvala bodi brez konca — naravnost svetejšemu Zakramentu! Bodi hvaljen — o sladki Jezus! Molim te v najglobokejši ponižnosti. — O Jezus, bodi mi milostljiv! O Jezus, bodi mi usmiljen! O Jezus odpusti mi moje grehe! — O dobrotljivi Oče, ozri se na to presveto hostijo telesa in krvi Jezusa Kristusa, — katero ti v svojem in v imenu vseh ljudi darujem, — v večno hvalo — čast, zahvalo in v spravo — Darujem ti jo v zahvalo vseh tvojih dobrot, — v razveseljenje Matere Božje in vseh Svetnikov, — za zdravje in tolažbo vseh bolnikov in žalostnih, — za rešenje vseh ubogih duš v vicah, — za sebe in za vse svoje, — za duhovne in telesne prijatelje — sovražnike in za vse tiste, — ki so se mojim molitvam priporočili. — Dodeli meni in jim vsem — tvojo posvečujočo gnado — in večno življenje. — Amen.

Pri povzdigovanju keliha.

Hvala in čast brez konca bodi — najsvetejšemu, Božjemu Zakramentu!

Bodi češčena, o predraga kri, — operi me mojih grehov. O sveta kri Jezusa Kristusa

— v globokem spoštovanju te molim! — O vsemogočna kri — kliči za usmiljenje k Bogu Očetu, — da prizanese ubogim grešnikom! — Večni Oče, — darujem ti to sv. kri — za odpuščenje mojih grehov in grehov vesoljnega sveta, — in te ponižno prosim, — da me ob smrtni uri saj ena kapljica porosi. — Amen.

Po povzdigovanju.

O Jezus, moj Bog in Gospod, — prišel si na altar — in med nami zdaj prebivaš, — oh užgi moje srce s svojo ljubeznijo. — Iz vsega srca in čez vse te hočem ljubiti, — ker si me poprej ljubil — in si se iz ljubezni do mene v grenko trpljenje in smrt dal. — To tvojo smrt oznanujem danes, — ko se k tvoji sveti mizi bližam. — V nje spomin si zakrament svojega telesa in krvi postavil — in jaz ga danes sprejemem v tvoj spomin. — O moj Zveličar, pomagaj mi s svojo gnado, — da se tvoje smrti za me — in tvoje ljubezni do mene — vedno hvaležno spominjam. — O Jezus, ljubim te, — ker si se iz ljubezni do mene — v zakramentu svetega Rešnjega Telesa v hrano zapustil. — Ljubim te, — ker si iz ljubezni do mene — v tem pre-svetem Zakramentu pri meni ostati hotel. — Ljubim te, — ker si mi z vrednim prejemanjem tvojega Telesa — in tvoje krvi — večno življenje zagotovil. — Ljubim te, — ker si me ti poprej ljubil, — ker si zgolj ljubezen. — O Bog in Gospod, pomnoži mojo ljubezen.

Hrepenenje.

Pridi, o Jezus — in okrepčaj mojo po tolažbi hrepenejo dušo — z gnado, s pomočjo in zveličanjem. — O pridi pod mojo streho — stopi v mojo dušo — ker po tebi hrepenim. — O daj mi ta nebeški kruh, — da na potu ne onemagam, — v boju ne oslabim, — v delu ne popustim. — O pridi, in daj mi ta kruh, — ker le on zamore mojo dušo nasititi, — le on vso žalost in malosrčnost odgnati, — in mojo dušo z vso sladkostjo napolniti.

Pridi, o Jezus — kruh življenja, pridi — in pomagaj mi, — da kratek čas tega življenja v to porabim, — da enkrat v nebesa pridem — in tebe gledam v veličastvu. — Amen.

Prošnja za ponižnost.

O moj Jezus, — kako je to, da si upam k tebi priti — in te v svoje revno, nevredno srce sprejeti? — Angeli iz spoštovanja svoj obraz pred teboj zakrivajo, — jaz bi te smela v svojo dušo sprejeti?

O Gospod nisem vredna, — da k meni prideš, — nisem vredna se približati tvoji mizi. — Zapovedal si, da naj pridem, — kličeš me k sebi, — zato pa pridem iz pokorščine, — pa tudi zato pridem, — ker te ljubim.

Živo čutim, da nisem vredna, — odkritosrčno spoznam, — da tega ne zaslužim, — vendar pridem, — da te prejmem v svoje

srce, — o Jezus očisti in posveti mojo dušo,
— predenj k meni prideš.

Pridi, o Jezus, in sprejmi me, — pridi
o Jezus in zбриši moj dolg — pridi in zve-
ličaj me, — daj mi okusiti sladkost zedinjenja
s teboj.

V tebe verujem, o Gospod — v tebe za-
upam, tebe ljubim. — Telo našega Gospoda
— Jezusa Kristusa ohrani mojo dušo — v
večno življenje. — Amen.

Po sv. obhajilu.

Telo našega Gospoda — Jezusa Kristusa
— ohrani mojo dušo v večno življenje. —
Amen.

O Jezus, moj Gospod in moj Bog — ti
si moje vse! — Zdaj prebivaš v moji duši,
— pri meni si — z menoj zedinjen! Kako
bi se zamogla zadosti globoko — v prah poni-
žati pred teboj, — kako te dostojno moliti!
— Gospod, ne upam si svojih oči k tebi po-
vzdigniti: — objamem le tvoje svete noge —
in poljubim tvoje rane, — ter te molim kot
svojega Boga v človeški naturi. — V sladkem
veselju pred teboj klečim, — ozri se na me,
— blagoslovi — in usmili se me.

Ljubim te, o moj Jezus z neizrekljivo
ljubeznijo — in se ti zahvalim, — da si moje
srce za prebivališče si izvolil. — Velike reči
si storil nad menoj. — Dal si mi narvečje
in narboljše, — kar imaš, — samega sebe. —
Pri meni si, — z menoj si zedinjen — in

hočeš vekomaj ostati. — O Jezus, moj Zveličar, — presrčno se ti zahvalim. -- Kako pa ti hočem vse povrniti, — kar si mi dal? — O Gospod, nimam drugega, — kakor samo sebe. — Vzemi me, tebi se darujem z vsem, — kar sem in kar imam; — imej me vekomaj. — Le tebe hočem ljubiti — v te zaupati, — tebi služiti, — tebe nasledovati. — Tvoja sem v življenju, — tvoja hočem biti v smrti. — Amen.

O moj najdobrotljivši Jezus. — pomoči iščem, in k tebi se obrnem v svojih potrebah; — pri tebi potrkam, — k tebi molim, — ker danes, ko si k meni prišel, — me boš gotovo uslišal — pomilostil — in mi zveličanje in blagoslov dal.

Podpiraj mojo slabost, — utrdi mojo voljo — oživljaj mojo vero v tvojo besedo, — moje upanje v tvojo zvestobo, — mojo ljubezen do tvoje ljubezni. Usliši me, o Jezus, in blagoslovi me.

Varuj me greha in vseh nevarnih skušnjav; — daj in ohrani v meni — čisto in neomadežano srce; — če tudi vse trpim — vse zgubim tudi življenje, — le nikar ne dopusti, — da bi nedolžnost in tvojo milost kedaj zgubila.

Zamori v meni vso posvetno ljubezen, — nasiti me s svojo ljubeznijo, — da hrepenim le po tebi in po tem, -- kar je večno, kar je nebeško.

Z otroškim zaupanjem ti zdaj izročim — vse potrebe za dušo in telo, — vse moje upanje in strah, — moje veselje in trpljenje; — ravnaj z menoj po tvoji modri previdnosti, — vodi me po tvoji sveti volji — v blagor moje duše. Tvoj sveti, Božji blagoslov — naj pride nad me in nad vse moje drage: — stariše, sorodnike, dobrotnike, znance in prijateljice. — Tebi so znane grenkosti in skrbi vsakega, — blagoslovi jih, o Jezus, — in duše mojih dragih umrlih (vzlasti N. N.) naj v miru počivajo.

Priporočam tvojemu usmiljenju vse, — tudi tiste, — katerih ne poznam, in kateri tvoje pomoči potrebujejo — žive in mrtve — in umirajoče; — pridi jim in vsem na pomoč, — pomilosti jih — blagoslovi jih, o Jezus. — Tvoj Božji blagoslov naj pride nad nas vse — in naj ostane pri nas zdaj — in večne čase. Amen.

Sv. križev pot.

(Kakor se navadno v Rimu moli.)

Da se obilnih odpustkov svetega križevega pota vdeležiš, je potrebno: 1) da greš od postaje do postaje, ali pa, če zavoljo bolehnosti, prenapolnjene cerkve itd. tega ne moreš storiti, da se vsaj nekoliko premakneš, t. j. ali vstaneš in zopet poklekneš, ali glavo proti dotični postaji obrneš; 2) da pri vsaki postaji nekoliko premišljuješ trpljenje Jezusovo, ali, če ne znaš premišljovati, da vsaj pobožno in skesano misliš na to ali uno skrivnost Jezusovega trpljenja. Odpustki sv. križevega pota se zamorejo dušam v vicah v prid obrniti.

Uvod.

Oh, pridite stvari,
Kaj, glejte se godi!
On, ki nas vse živi,
Strašno za naš trpi!

Razbičan, zapljuvan,
In kronan, zasram'van,
Pred sodbo je peljan,
Nedolžno v smrt izdan.

I. postaja.

Jezusa k smrti obsodijo.

V. Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, in te hvalimo.

Od. Ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

O moj Jezus! Po tisti krivični sodbi, katero sem s svojimi grehi že tolikrat podpisala, prosim te, reši me sodbe večne smrti, katero sem že tolikrat zaslužila. Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

Glej, križ mu naložé
Na ranjene ramé,
Oh, jagnje Božje gre
In nese vse dolgé!

II. postaja.

Jezus vzame križ na-se.

V. Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, in te hvalimo.

Od. Ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

O moj Jezus! ki si voljno na-se vzela težki križ, katerega sem ti jaz pripravila s svojimi grehi; daj, da spoznam velikost teh grehov in jih objokujem ves čas svojega življenja. Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

Opešal je v močeh,
Podre ga križ, naš greh;
Vtopljen v sveta dolgéh,
Leži potrta na tléh.

III. postaja.

Jezus pade prvič pod križem.

V. Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, in te hvalimo.

Od. Ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

Teža mojih prevelikih grehov, o Jezus, te je pod križem na tla potrla. Mrzi se mi nad grehi in jih sovražim zlasti zdaj. Odpusti mi jih, prosim te; s pomočjo tvoje milosti sklenem nič več ne grešiti. Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

Oh žalosten spomin,
Ker sreča Mater Sin!
Ji gre meč bolečin
Do srca globočin.

IV. postaja.

Jezus sreča svojo žalostno Mater.

V. Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, in te hvalimo.

Od. Ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

O prežalostni Jezus! o prežalostna Mati! Ako sem vama do zdaj toliko žalost delala s svojimi grehi, se to v prihodnje nič več ne sme zgoditi. Z Božjo pomočjo vaju hočem ljubiti in vama do smrti zvesta biti. Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

Omagal Jezus je
Od teže križeve:
O Simon prosim te,
Ne brani križa se.

V. postaja.

Simon pomaga Jezusu križ nesti.

V. Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, in te hvalimo.

Od. Ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

O moj Jezus, kako srečen je Simon, da ti zamore pomagati križ nesti! Kako srečna bi bila tudi jaz, ko bi tebi odslej pomagala križ nositi z voljno potrpežljivostjo v vseh nadlogah, katere mi ti, o Jezus, iz same ljubezni pošiljaš. O Jezus, daj mi v ta namen vedno svojo milost. Oče naš ... Češčena si Marija ...

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

Zdaj s prtom Jezusa
Otré Veronika;
V spomin obraz ji da
Trpljenja bridkega.

VI. postaja.

Jezus prejme od Veronike potni prt.

V. Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, in te hvalimo.

Od. Ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

O moj predobrotljivi Jezus! kateri si se tolikanj ponižal, da si vtisnil svoj presveti obraz Veroniki v potni prt; prosim te, vtisni

globoko tudi v mojo dušo hvaležen spomin
svojega britkega trpljenja in svoje grenke
smrti. Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

Slabosti ves prevzet
Pod križem pade spet;
O jenjaj grešni svet
Ponavljaj greh preklet.

VII. postaja.

Jezus drugič pade pod križem.

V. Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, in te
hvalimo.

Od. Ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

Moji večkrat storjeni grehi so krivi, da
ti, o preljubeznjivi Jezus, zopet padeš pod
težkim križem. Daj mi, o Jezus, pomoč, da
se ne povrnem več v greh, in se v ta namen
poslužujem vseh potrebnih pripomočkov. Oče
naš . . . Češčena si Marija . . .

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

Usmiljene žene
Ne jokajte za mé,
Točite zase le
Spokornih src solzé.

VIII. postaja.

Jezus tolaži Jeruzalemske žene.

V. Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, in te
hvalimo.

Od. Ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

Ti o Jezus, tolažiš Jeruzalemske žene, ki žalujejo nad tvojim trpljenjem. Tolaži s svojim usmiljenjem tudi moja dušo, ki žaluje zavoljo svojih grehov, in duše tistih, ki ravno zdaj zdihujejo in morda že skoraj obupujejo v britkostih in nadlogah. Prosim te, usmili se tudi mene, ker si usmiljen. Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

Oh, Jezus omedli,
Pod križem spet leži;
Naj vendar se zbudi,
Kdor še v pregrehah spi.

IX. postaja.

Jezus tretjič pade pod križem.

V. Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, in te hvalimo.

Od. Ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

Od prevelicega trpljenja, ki si ga že prestal, o moj Jezus, tretjič padeš pod težkim križem. O predobrotljivi Jezus! prosim te, varuj mene in vse, za katere prosim, da se več ne povrnemo v poprejšnje grehe in tako tebi nove sramote in bolečine ne napravimo. Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

Ko pride na goró,
Ga slečejo grdó,
Pijačo mu dajo
Ostudno in grenko.

X. postaja.

Jezusa slečejo in mu želča piti dajo.

V. Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, in te hvalimo.

Od. Ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

O moj Jezus! ki so te slekli in ti želča piti dali, reši me vendar vsega nagnjenja do časnih reči, in stori, da vse zaničujem, kar je posvetnega ali kar me v greh napeljuje. — O Jezus! ki so ti oblačila od telesa odtrgali, da so se komaj zaceljene rane vnovič predrle in zopet začele krvaveti; prosim te, ne daj, da bi tvojemu ljubijočemu Srcu, katero sem že tolikrat ranila s svojimi grehi, sekala nove rane. Oh, varuj me novega ožaljenja tvojega neskončno dobrega Srca! Oče naš... Češčena Marija...

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

Na križ ga položé,
Razpnó roke, noge,
In žebli mu nové,
Še rane naredé.

XI. postaja.

Jezusa na križ pribijejo.

V. Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, in te hvalimo.

Od. Ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

Po tistih grozovitih bolečinah, katere si občutil, ko so tvoje svete roke in noge z

žebli prebodli in na križ pribili, prosim te,
o preljubi Jezus! daj meni in vsem, kateri
te ljubijo, milost, da svoje meso iz ljubezni
do tebe križamo s krščanskim zatajevanjem.
Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

Na križu tam visi,
Oh, sveta teče kri;
Za grehe vseh ljudi
Zveličar smrt stori.

XII. postaja.

Jezus umrje na križu.

V. Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, in te
hvalimo.

Od. Ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

O moj preljubi Jezus! ki si na križu
umrl, potem ko si tri ure v najbritkejših
smrtnih težavah na njem visel; o ne daj, da
bi bile vse te grozovitne bolečine za-me,
za . . . in za vse uboge grešnike zastonj; o
daj, da ne bo za nas zgubljen sad tvojega
prebritkega trpljenja. Oče naš . . . Češčena si
Marija . . .

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

Marija, k teb' hitim,
Tvoj'ga Sinu častim;
Z vama, dokler živim,
Rad jokam in trpim.

XIII. postaja.

Jezusa s križa snamejo in Mariji v naročje položijo.

V. Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, in te hvalimo.

Od. Ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

O prežalostna Mati Marija! Kak meč bolečin je pač presunil tvojo dušo, ko si svojega ljubega Jezusa mrtvega in vsega razmesarjenega imela v naročju! Oh, sprosi meni in vsem svojim otrokom od svojega Božjega Sina milost, da zavoljo njegovih in tvojih bolečin vedno sovražimo greh, ki je bil kriv njegove smrti in vsega njegovega trpljenja, da v prihodnje po njegovem izgledu živimo in v njegovem in tvojem naročju enkrat srečno umrjemo. Oče naš... Češčena si Marija...

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

Za nas umrlega
Molimo Jezusa,
In položimo ga
V grob svojega srca.

XIV. postaja.

Jezusa v grob položé.

V. Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, in te hvalimo.

Od. Ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

O moj Jezus! Vsemu svetu, sploh vsemu, kar je zunaj tebe, hočem odmreti in odsih-

mal le s teboj živeti. Blagovoli, premili Jezus, počivati v mojem revnem in ubogem srcu, ter ostani z menoj in v meni. Daj, o preljubi! da te nikdar več z nobenim grehom ne izženem iz svojega srca, ampak s teboj sklenjena ostanem, dokler boš ves in za vselej moj v nebesih, kjer te bom vživala vekomaj. Amen. Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

O Jezus, hvala zdaj,
In vedno bodi naj;
Skoz svojo smrt nam daj
Te ljubiti' vekomaj.

M o l i m o .

O Bog, kateri si s predrago krvjo svojega edinorojenega Sina hotel les izveličavnega križa posvetiti; prosimo te, dodeli, da, ki se v češčenju svetega križa veselimo, tudi tvojega varstva povsod deležni postanemo po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen. Oče naš . . . Češčena si Marija . . . Čast bodi . . .

KAZALO.

	Stran
I. Poglavlje. Začetek in namen društva	3
II. Poglavlje. Organizacija	7
III. Poglavlje. Štatuti	9
IV. Poglavlje. I. Pravice. — II. Dolžnosti	12
V. Poglavlje. O vsprejemu v društvo	15
VI. Poglavlje. Izključba iz društva	18
VII. Poglavlje. Svèt in nja pravila	19
VIII. Poglavlje. Pravila za službovanje v svètu	21
Vodja	24
Prednica	24
Prednice namestnica	25
Predsednica	25
Prisednice (assistentes)	26
Služba svetovalk	27
Služba tajnice	27
Služba zakladničarice	28
Služba sakristanke	29
Oskrbništvo bukvarne	30
IX. Poglavlje. Shodi ali zborovanja društva	31
X. Poglavlje. Družbini prazniki	35
XI. Poglavlje. Družbini odpustki	40
XII. Poglavlje. O čednostih Marijinih otrok	43
I. Molitve pri tedenjskih shodih in zborih	57
II. Molitve pri mesečnih zborih	62

	Stran
III. Molitve in običaji pri slovesnem vsprejemu v društvo	64
C. Molitve pri volitvah	72
Slovo od Marije	74
Navod za redno in pravilno življenje	75
Sv. maša	81
Sv. križev pot	93
II. Del. — Dnevnice	1—15

II. Del.

DNEVNICE

v čast brezmadežnega spočetja
preblažene Device.

Cerkveno odobrenje.

Njih ekscelencija milost. gospod knezo-škof Ljubljanski
dr. Jakob Missia so z dne. 11. aprila 1892 šte. 819
tisk dovolili.

Zornice.

(Matutinum.)

Češčena Marija

Usta zdaj odprite se,
Čast Mariji spevajte,
Brezmadežni Devici,
Zemlje, nebes Kraljici.

V. Brani nas, Marija zdaj,

R. Skušnjave vse odženi v kraj!

Očetu slava bodi naj
Z edinim Sinom vekomaj
In s Tolažnikom blaženim
Na večne čase slavljenim.

Amen. Aleluja. *)

*) V postnem času — od nedelje septuagesima do velike sobote — se mesto Aleluja moli: „**Hvala tebi, Gospod, kralj večne slave**“.

Himna.

Zdrava bod' nebes gospa,
Kraljica celega sveta.
Slava ti, Devic Devica,
Svetla juterna danica.

Polna Božje milosti,
Lepše res nobene ni
Milostljiva o Devica,
Bodi nam vsem pomočnica!

Večnosti cel dolgi čas
Mislil Bog je zmir' na nas,
Da bi naša mati bila
Ti, Devica; — in rodila

Jezusa, — po katerem je
Zemljo. morje vstvaril vse;
Ki pred vsemi si edina
Čista Mati Božjega Sina.

V. Bog si jo je izbral in izvolil.

R. Dal ji je prebivati v svojem šotoru.

V. O Gospa, priporočaj mojo molitev Bogu!

R. In moje vpitje naj k njemu pride!

Molimo.

Sveta Marija, kraljica nebes in zemlje,
Mati našega Gospoda Jezusa Kristusa, in
Kraljica celega sveta — ki nobenega ne za-
pustiš in nobenega ne zaničuješ — ozri se
milostno na me, gospa, z očmi svoje dobrot-
ljivosti in sprosi mi pri tvojem ljubem Sinu

odpuščenje vseh mojih grehov; da, — ki se
tvojega svetega in brezmadežnega spočetja s
pobožno častjo spominjam, v prihodnjem živ-
ljenji plačilo večnega zveličanja zadobim od
njega, katerega si, Devica, rodila, našega Go-
spoda, Jezusa Kristusa, ki z Očetom in svetim
Duhom živi in kraljuje v popolni Trojici, Bog
od vekomaj do vekomaj.

R. Amen.

Ÿ. O Gospa, priporočaj Bogu mojo molitev!

R. In moje vpitje naj k njemu pride!

Ÿ. Hvalimo Gospoda!

R. Bogu hvala!

Ÿ. In vernih duše naj po milosti Božji
v miru počivajo.

R. Amen.

Ure.

(H o r a e.)

Prva.

(P r i m a.)

Češčena Marija

Ÿ. Brani nas, Marija zdaj!

R. Skušnjave vse odženi v kraj!

Očetu slava bodi naj
Z edinim Sinom vekomaj,
In s Tolažnikom blaženim
Na večne čase slavljenim.

Amen. Aleluja.

Himna.

Modra in sveta Gospa,
Bodi nam pozdravljena,
Tempelj Božji, hiša sveta,
Ki brez greha si spočeta.

Madežev tega sveta
Bila si ovarvana,
Sveta si v spočetji bila
Prej, ko si se porodila.

V te zaupa vsak kristjan.
Svet, hudoben, zdrav, bolan,
Ti si Jakopa danica,
Angelov gospa, kraljica.

Satanu prestrašna moč
K tebi kličemo rekoč:
Bodi varno zavetišče
Nam, — skušnjava če nas išče.

V. Sam jo je vstvaril v sv. Duhu,

R. In jo povzdignil nad vse svoje dela.

V. O Gospa, priporočaj Bogu mojo mo-
litev!

R. In moje vpitje naj k njemu pride!

Molimo.

Sveta Marija Kraljica . . . (glej str. 4.)

V. R. Kakor str. 5.

Tretja.

(Tertia).

Češčena Marija

V. Brani nas, Marija zdaj!

R. Skušnjave vse odženi v kraj!

Očetu slava bodi naj
Z edinim Sinom vekomaj,
In s Tolažnikom blaženim
Na večne čase slavljenim.

Amen. Aleluja.

Himna.

Salomonov zlati tron,
Krzno, katero Gedeon
Vidil je brez rose čisto,
Ti, Marija si takisto.

Mojzesov tud' grm goreč,
Sladek med Samsonu všeč,
Palca Arona zelena,
Marija si, druga nobena.

Jezusa visoka čast,
In velika nja oblast
Hot'la je, da porodnica
Božja je — čista Devica.

On, od vekov Božji Sin
Je mater 'mel na ta način:
Da kače last ne smeje biti,
Ki Boga ima roditi.

V. Jaz v visokosti prebivam.

R. In moj tron je v stebrih oblakov.

V. O Gospa, priporočaj Bogu mojo molitev,

R. In moje vpitje naj k njemu pride.

Molimo.

Sveta Marija (str. 4. in 5.)

Šesta.

(Sexta.)

Češčena Marija

V. Brani nas, Marija zdaj,

R. Skušnjave vse odženi v kraj!

Očetu slava bodi naj
Z edinim Sinom vekomaj,
In s Tolažnikom blaženim
Na večne čase slavljenim.

Amen. Aleluja.

Himna.

Blažena, sveta Gospa,
Bodi nam pozdravljena.
Tempelj zlat svete Trojice
Živ izgled vsake device.

Tužna srca razvedriš,
Rajsko slast vsem podeliš,
Žlahna palma potrpljenja,
Cedra čistega življenja.

Skrivno posvečeni vrt
Sinu Božjemu odprt,
Ljuba Mati naša sveta,
Čista hči Boga Očeta.

Mesto polno milosti,
Pot, ki v sveti raj drži,
Milostna Devica blaga,
Ni je take, ki te zmaga.

V. Kakor lilija med trnjem.

R. Tako je prijateljica moja med Adamovimi hčerami.

V. O Gospa, priporočaj Bogu mojo molitev!

R. In moje vpitje naj k njemu pride!

Molimo.

Sveta Marija, Kraljica (glej str. 4. in 5.)

R. Amen.

V. O Gospa, priporočaj Bogu mojo molitev!

R. In moje vpitje naj k njemu pride!

V. Hvalimo Gospoda.

R. Bogu hvala!

V. In vernih duše naj po milosti Božji v miru počivajo!

R. Amen.

Deveta.

(N o n a .)

Češčena Marija

V. Brani nas, Marija zdaj,

R. Skušnjave vse odženi v kraj!

Očetu slava bodi naj

Z edinim Sinom vekomaj.

In s Tolažnikom blaženim

Na večne čase slavljenim.

Amen. Aleluja.

Himna.

Mesto močno, varni kraj,

K tebi pribežimo naj!

Kralja Davida trdnjava,

Tebi čast in vedna slava.

Bitja tvoj'ga prvi dih

Gnade Božje bil je pih,

Ti si kači moč odvzela,

Oblasti več do nas ni 'mela.

Vsi slavijo tvojo moč,

„Hrabra Judit si“ rekoč;

O Abizag zala, mila

Sina Bož'ga si redila.

Če je tud' Rahele sin

Bil Egiptu v blag' spomin,

Tvoj'ga Sina kri je tekla,

Ki rešila nas je pekla.

- V.** Vsa si lepa prijateljica moja,
R. In izvirni madež ni bil nikoli v tebi.
V. O Gospa, priporočaj Bogu mojo molitev!
R. In moje vpitje naj k njemu pride!

Molimo.

Sveta Marija, Kraljica (str. 4. in 5.)

Večernice.

(Vesperae.)

Češčena Marija

- V.** Brani nas, Marija zdaj.
R. Skušnjave vse odženi v kraj!

Očetu slava bodi naj
Z edinim Sinom vekomaj,
In s Tolažnikom blaženim
Na večne čase slavljenim.
Amen Aleluja.

Himna.

Nezaslišan ure zgled,
Da za črtic je deset
Senca ondi se vrnila,
Ker Beseda se bo včlovečila.

Prišel je iz visočin
Rajskih — pravi Božji Sin,

Jokal je solze pokore,
Človek da v svet' raj zamore.

O Marija, rajski cvet,
Jezusa ljubezni vnet;
Juterne podoba zarje,
Tvoja roka naj nas varje.

Limbar beli in cveteč
Bodi nam tvoj duh vsem všeč,
Luna, ki nas razsvetljuje,
In nevarnosti varuje.

V. Jaz sem storila v nebesih, da je izšla
neminljiva luč.

R. In kakor megla sem vso zemljo po-
krila.

V. O Gospa, priporočaj Bogu mojo mo-
litev!

R. In moje vpitje naj k njemu pride!

Molimo.

Sveta Marija, Kraljica (glej str. 4. in 5.)

Mračnice.

(Completorium.)

Češčena Marija

- V.** Naj ohrani v milosti
Jezus nas vse žive dni.
- R.** Šibo jeze naj odvrne,
Svoj obraz naj k nam obrne.
- V.** Brani nas, Marija zdaj,
R. Skušnjave vse odženi v kraj!

Očetu slava bodi naj
Z edinim Sinom vekomaj.
In s Tolažnikom blaženim
Na večne čase slavljenim.
Amen. Aleluja.

Himna.

Bodi nam pozdravljena
Mati vsa brezmadežna,
Venec zvezdic te opleta
Milostna Kraljica sveta.

Daj nam priti v sveti raj.
Ljuba Mati — pros'mo zdaj,
Če smo te tud' razžalili,
Vendar nas se usmili — usmili!

Vhod v nebesa odpri nam,
Jezusa, da vid'mo tam,
Kralja zvoljenih plačnika
Ljubega Odrešenika.

V. Kakor tekoče olje je tvoje ime, o
Marija!

R. Služabniki tvoje te sila ljubijo.

V. O Gospa, priporočaj Bogu mojo mo-
litev!

R. In moje vpitje naj k njemu pride!

Molimo.

Sveta Marija, Kraljica nebes in zemlje,
Mati našega Gospoda Jezusa Kristusa, in
Kraljica celega sveta — ki nobenega ne za-
pustiš in nobenega ne zaničuješ — ozri se
milostno na me, gospa, z očmi svoje dobrot-
ljivosti in sprosi mi pri tvojem ljubem Sinu
odpuščenje vseh mojih grehov, da, — ki se
tvojega svetega in brezmadežnega spočetja s
pobožno častjo spominjam, v prihodnjem živ-
ljenji plačilo večnega zveličanja zadobim od
njega, katerega si, Devica, rodila, našega Go-
spoda, Jezusa Kristusa, ki z Očetom in svetim
Duhom živi in kraljuje v popolni Trojici, Bog
od vekomaj do vekomaj.

R. Amen.

V. O Gospa, priporočaj Bogu mojo mo-
litev!

R. In moje vpitje naj k njemu pride!

V. Hvalimo Gospoda!

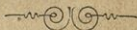
R. Bogu hvala!

V. In vernih duše naj po milosti Božji
v miru počivajo.

R. Amen.

Priporočilo.

O Devica, usliši nas,
Sprejmi naših prošenj glas.
Kakor sladka melodija
Naj bo v čast ti, o Marija
Da končamo srečno pot,
Bodi z nami ti povsod,
Vzlasti pa o smrtni sili
Pokaži nam obraz svoj mili. Amen.
Hvala Bogu!

(Vide: coeleste Palmetum pag. 306 R. P. Guilelmi
Nakateni S. J.)

